Registered No. M. 1500 "NAVASAKTI"

நவசக்தி

திங்கள் வெளியீடு

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு ௧௫ 1933௵ மார்ச்சு௴ பரல் ௫

உள்ளுறை

	பக்கம்
பூகோள விலாசம்	௨௫௧
சமரச சன்மார்க்க போதம்	௨௬௧
நமது சிந்தனை	௨௬௭
நீபேத்திய இராமாயணம்	௨௬௯
தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள்	௨௭௩
கமலநாதன்	௨௭௫
அகமுரை	௨௮௧
பிரம்மச்சரியமே புவி வாழ்வின் கால்கோள் ...	௨௮௩
ஐக்கியம்	௨௮௪
சுந்தர சுலோசனை	௨௮௬
காதல் அறியுமோ கட்டு	௨௮௯
உடல் நுட்பம்	௨௯௦
இடியேறு	௨௯௩

வருடசந்தா

உள்நாடு ரூபா 3-8-0. வெளிநாடு ரூபா 4.

பாம்பன்:

ஸ்ரீமத்-குமரகுருதாச சுவாமிகள்

இயற்றிய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
சிவஞானதீபம் 2-ஆம் பதிப்பு	0	8
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமும் குருசீட சம்பவ வரலாற்று வியாசமும் 1-ஆம் பதிப்பு.	1	0
வேதவியாசம்	0	10
சிவயாதனுவியாச மூலமு முரையும் 2-ஆம் பதிப்பு.	0	11
பத்துப் பிரபந்தம்	0	7
தகராலய ரகசியமும், உரையாகிய சதானந்த சாகரமும்	2	8
பரிபூரணனந்த போதமும் உரையாகிய சிவசூரியப் பிரகாசமும்	2	0
சுத்தாத்வைத நிர்ணயம்	0	3
திருப்பாவும், உரையாகிய திட்பமும், குறிப்புரையும்	10	0
ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம்	5	0
செக்கர்வேள் செம்மாப்பும், செக்கர்வே ளிறுமாப்பும்	0	6
சிறுநூற்றிரட்டு 6-ஆம் பதிப்பு	0	6
குமரவேள் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி 3-ஆம் பதிப்பு	0	2
குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல் திருவலங்கற்றிரட்டு 1-ஆங்கண்டம் திருவலங்கற்றிரட்டு 2-ஆங் கண்டம் முதலியன அடங்கிய நூல்	3	8
அமைதி யைம்பதென்னுஞ் சேந்தன் செந்தமிழ்	0	2
சண்முக சகச்சிரநாமார்ச்சனை	0	4
செவியறிவுறூஉ	0	1½
ஷை காலிகோ பைண்டு	0	2½
பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள் சரித்திரம்	0	8
ஷை சரித்திரம் காலிகோ	0	12

ஜோதிட நூல்கள்

	ரூ.	அ.
சர்வ சோதிட சஞ்சீவி	1	8
சிற்பநூற் பொக்கிஷம்	1	0
சோதிட பாரா சாரியம்	0	12
உடுதசாபிரதீபிகை	0	12
வீமேசுர உள்ள முடையான் 2-ம் பாகம்	1	0
வான சேகர சப்தகேள தீபம்	2	0
சோதிடக் கன்ம காண்ட மூலமும் உரையும்	0	6
ஜோதிட ஆசிரியன் 1, 2, 3, 4 பாகங்கள் தனித்தனி	1	0
அந்தர பலன்	1	0

வைத்திய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
புலஸ்தியர் கற்பம் 300	1	0
அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் 200	0	12
அகஸ்தியர் அமுத கலைக்கியானம்	1	4
அகஸ்தியர் வைத்திய ரத்தினச் சுருக்கம் 360	0	12
இராம தேவரென்ற யாகோபு சுண்ண சூஸ்திரம் 155	0	12
,, லோகச் செந்தூரம் 300-க்கு சூஸ்திரம் 150	0	10
,, லோகச் செந்தூரம் 300	0	12
,, பஞ்ச மித்திரம் 300	0	14
,, வாத வைத்தியம் 300	0	14
,, வாத சூஸ்திரம் 400	1	4
,, தண்டகம் 100	0	12
,, வைத்திய சூஸ்திரம் 150	0	10
,, வைத்தியம் 300 (மருந்து சுத்தியும் நாடி விவரமும்)	0	14
,, சுண்ணம் 600	1	8
,, வைத்திய சிந்தாமணி 700	1	8
,, வைத்திய கல்லாடம்	1	4
,, சுண்ணம் 300	0	14
சித்த வைத்திய அகராதி	2	8
திருவள்ளுவர் பஞ்சரத்தினம்	2	0
பதினெண் சித்தர்கள் வைத்திய வாதயோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு	1	8
அகஸ்திய முனிவர் பூரண சூஸ்திரம்	0	12
இராம தேவர் சிவயோகம்	0	8
அகஸ்திய முனிவர் கற்பமுப்புக் குரு நூல் 100-ம் மனோன்மணி தீட்சை 100-ம்	0	12
கருவூரார் வாதகாவியம் 700	1	0
சட்டை முனிவர் ஞானம்	0	4
அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம் 205	0	12
நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு	0	12
விஷ வைத்திய மாந்திரீக ஒன்பது விஷ ஆரூடம்	2	8
அகஸ்தியர் இரண வைத்தியம் 134 முறைகள்	0	12
அகஸ்தியர் நயனவிதி 1500 உரை நாகமுனிவர் 200	1	4

முருகவேள் புத்தகசாலை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

சந்தா எண் 3752

"நவசக்தி"

இராயப்பேட்டை,
சென்னை 25-2-1933

அன்பார்ந்த ஐய,

"நவசக்தி" 1932௵ ஆகஸ்டு௴ முதல் மாதப்பதிப்பாக வெளிவருவது சந்தா நேயர்களுக்குத் தெரிந்ததே. தாங்கள் 'நவசக்தி' வாரப்பதிப்புக்குச் செலுத்தியுள்ள சந்தா 10·3.33டன் கழிந்துபோகிறபடியால் தயவுசெய்து மணிஆர்டர் மூலம் ரூ 1-8-0 அனுப்பி வைத்தால் 1933௵ ஜூலை௴ முடிய ஒரு வருட "நவசக்தி" மாதப் பதிப்பு அனுப்பப்படும். வி. பி. மூலமாகப் பத்திரிகையை அனுப்பி வைத்தலால் தங்களுக்கு அனுவசியமான அதிகச்செலவு ஆகிறபடியால், **சந்தாவை மணிஆர்டர் மூலமாகவே** அனுப்பி வைக்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

பதிலையும் புது வருடத்திற்கான சந்தாவையும் எதிர் பார்க்கிறோம்.

இங்ஙனம்:

வருட சந்தா ரூ. 3-8-0.

Sadhu Press, Madras.

எண்-7, 6வது மெயின் ரோடு
நியூ காலனி, குரோம்பேட்டை
-600 044

நவசக்தி

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு'　　'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு கரூ　　ஆங்கீரஸஹூ பங்குனிமீ　　பரல் டு

பூகோள விலாசம்

(தொடர்ச்சி)

தெற்கு வடக்குத் திரிபுஞ் சதகோடி
நிற்கும் வகையை நிகழ்த்தக்கேள்—பொற்குமிழி
போலுமண்டத் துட்கீழ்ப் பொருந்துமொரு பொற்பதிய
மேலுயரங் கோடி யெனவிளம்புஞ்—சாலவதிற்
சிங்கா சனவுயரஞ் செப்பிற் சகஸ்த்திரமா
மங்காம் விலாசமிரண் டாயிரமா—மங்காத

காலாக்கினி ருத்திரர் வரலாறு

காலாக் கினியுருத்ரர் கைந்நான்கின் வாளம்பு
மேலான கேடகமும் வில்லுமழல்—போலாந்
திருமேனி யோரயுதஞ் சேர்யோ சனையாய்த்
தருமே தசருத்ரர் சார—விருபாலுங்
கைகட்டி ருத்ர கணங்கள்சத கோடிசுற்ற
மெய்கிட்டு மாசனத்தில் வீற்றிருப்பர்—நெய்கொட்டும்
அக்கினிபோல் மேனியினின் றந்தரமாய்த் தானெழும்பு
மக்கினியீ ரைங்கோடி யாமுயர—மக்கினியின்
தூமமுமைங் கோடி துலையா வதன்மீது
பூமியின்கண் பாவபழி புக்கிடுவோர்—தாமுழன்றே
அந்தகன்றன் றூதருக்குள் ளாகியவர் தெண்டினையால்
நொந்துநொந்து காயமிக நொய்தினராய்ப்—பிந்தவவர்
கன்மந் தொலையுமட்டுங் கண்ணிக்குட் சிக்கியிடுஞ்
சென்மப் பறவையெனச் சீவனெடும்—பின்மயங்கி
வீழ்ந்தழுந்தும் பூதி மிகவிருபத் தெண்கோடி
தாழ்ந்த ததன்பெருமை சாற்றக்கேள்—சூழ்ந்திருக்கும்

நரக வரலாறு

அண்ட கடாகத் தளவாய் விருத்தமதா
யெண்டிசையுஞ் சூழிருபத் தெட்டடுக்காய்க்—கண்டகுழி
யொன்றென் றிலக்க வியோசனையி னுழமுமாய்
நின்றமனை மேல்மனையி னீர்மையதாய்த்—துன்று

மிருப்புமய மாயிருக்கு மிங்கிவைகண் டோர்க்கு
நெருப்புமய மாயிருக்கு நெஞ்சம்—கருப்புமொழி
மானே யதன்பெயர்கேள் மாயையொடு தீர்க்கவெளி
தானேபின் னட்டபுமை சத்தபுமை—தேனே
பரிவாத் துளேபின் பகருஞ் சுதீர்க்கை
திரபஞ்ச கோணை திரி கோணை—கருதரிய
வச்சிரங் காளமொடு மற்றுங் கராளமதின்
மிச்சமெனு மேல்வீம வீசனையு—முச்சிதமாம்
வீமம் பதுமபதி மேற்பதும சண்டதர
மாமதன்மேற் சண்டகோ லாகலையுந்—தாமுமகா
சண்டமொடு சண்டமுமேற் சாரும்ப யோற்கடமும்
விண்டதன்மேற் காள விராத்திரியுங்—கண்டவிதன்
மேலும் பயானகமு மிக்க தராளதர
மால்கோர ரூபை மகாகோரை—மேலுமதி
கோரை சுகோரையொடு கோரையெனக் கூறுகின்ற
பேரிருபத் தெட்டாமிப் பேரதனை—நாரியரே
கீட்டளத்தி னின்று கிளர்த்து நிரைநிரையா
யீட்டமுடன் மேற்றளம நீருக—நாட்டுந்
தளத்துக் கொருபெயராத் தானிருபத் தெட்டுத்
தளத்தினுக்குந் தானறிநீ தானே—கிளர்த்துமொரு
தட்டினுக்குக் கோடி தருநிரைய மாயிருபா
னெட்டினுக்கு மேயிருபத் தெண்கோடி—தட்டதொன் றுக்

இராச நரகம் : 140

கிராச நிரையமைந்தாய் நாலேழு தட்டினுக்
கிராச நிரையமெழு பானிரட்டி—பேசுபெயர்
மேற்றளத்துக் கைந்துமுதல் விண்டிடக்கேள் மெல்லியரே
சாற்று ரவுரவமுன் ரூனதன்பின்—மாற்றரிய
மாரௌ ரவமதன்பின் மானே யதிதமமு
மாருமதி சீதமதி வெப்பமைந்தாம்—நேரிரண்டிற்
சேருமதி கோரமிருள் தீக்கணமப் போசமுடன்
சாருஞ்சஞ் சீவமிவை தானைந்தாம்—நாரியரே
மூன்றிட் சடபாயி முந்துவிம லோமமழல்
கான்றதொரு வீமங் கடங்கடமுந்—தோன்றுகின்ற
தீவிர வேகமிவை சேர்ந்ததைந்தா நாலினுக்கு
மேவுக ராளம் விகராளந்—தாவுபிர
கம்பமொடு வெண்கமலங் கண்டதொரு வீறுமுக
மிம்பர்புக ழைந்தா மிதனிதன்கீழ்—வெம்புகரும்
பாசமொடு சூசிமுகம் பன்னுபிர கெற்சனமுங்
காசார் புதைநேமி காதகமும்—பேசுமிவை
யைந்தா மிதன்கீ ழமருமுடற் பீடணமுந்
தந்தகும்பி பாகமொடு சங்கிரக—முந்துமதி
பாதஞ் சிதாருவைந்தப் பாதன்கீ ழங்காரஞ்
சீதக் குழியிரத்தஞ் சேர்குழியு—மோதிருப்புத்

(தொடரும்)

சமரச சன்மார்க்க போதம்

(தொடர்ச்சி)

30. கோயில் மடம் முதலியன தொடக்கத்தில் ஓவிய காவியத் தத்துவ நிலையங்களாகவும், குரு மார்களின் தெய்வ மொழிகளைப் பயிலும் நிலையங் களாகவுங் காணப்பட்டன. நாளடை வில் பிரதிநிதிகள் என்ற பெயரால் புரோகிதர்கள் அவைகளில் நுழைந்து அவைகளைத் தங்கட்குரிய வியாபாரக் கடைகளாக மாற்றிக்கொண்டார்கள்.

31. புரோகிதர்கட்குக் காசு கொடுத்து உபதேசம் பெறுவதால்தெய்வநிலை கூடுமென்று கருதுவது அறியாமை.

32. புரோகிதர்கள் உபதேசம் குருடருக்குக் குருடர் வழி காட்டுவதைப் போன்றது.

33. குருமார் கருணை, ஞாயிறொளி போலப் பொழிந்த வண்ணமாயிருக்கிறது. அதற்குக் காசோ கட்டுப் பாடோ வேண்டுவதில்லை. அக்கருணை யொளிபட வாழவேண்டுவது மக்கள் கடமை.

34. குருவுக்குப் பல மொழியில் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

V. சீர்திருத்தம்

1. உயிர்களின் அறியாமையைப் போக்கி, அவைகளை அறிவு மயமாக்க வேண்டுமென்பது இயற்கை அன்னை யின் வேட்கை.

2. இயற்கை அன்னை, தன் வேட்கை யை நிறைவேற்ற உயிர்கட்குத் தனு கரண புவன போகங்களாகவும், பிற கூறுகளாகவும் நின்று துணை செய் கிறாள்.

3. இயற்கை அன்னையின் துணை, படிப்படியாக உயிர்களின் அறியாமை யைப் போக்கி, அறிவை விளங்கச் செய்வதாகிறது.

4. உயிர்கள், தாவர முதல் விலங்கு உடல் தாங்கும்வரை பகுத்தறிவு விளங் கப் பெறுவதில்லை.

5. உயிர்கள், விலங்குஉடலைக் கடந்து மக்கள் உடலைத் தாங்கியதும் பகுத் தறிவு அரும்பப்பெறுகின்றன.

6. பகுத்தறிவைப் பெற்ற மக்கள் அறிவுமயம் என்னும் முழுநிலை எய்த முயலுதல் வேண்டும்.

7. விலங்கு முதலிய உயிர்களிடம் பகுத்தறிவு விளங்கப் பெறுமையால், அவைகளிடஞ் சில குறைபாடுகளுண்டு. ஆனால் அவைகள் பெரிதும் இயற்கை முறைகட்கு மாறுபட்டு நடப்பதில்லை. இஃது இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது.

8. விலங்கு முதலியன இயற்கை முறைகட்கு மாறுபட்டு நடவாமை யால், அவைகள்மாட்டுள்ள குறைபாடு களைப் போக்க, இயற்கை அன்னை, பகுத்தறிவு விளங்குதற்குரிய நல் லுடலை அவைகட்குக் கருணை செய் கிறாள்.

9. பகுத்தறிவு பெற்ற மக்கட்பிறவி, விலங்குக்கும் தெய்விகத்துக்கும்இடைப் பட்டது.

10. மக்க ளிடத்தில் பொதுவாக விலங்கியல்பும் தெய்விக இயல்பும் விரவியிருத்தல் கண்கூடு.

11. அழுக்காறு அவா வெகுளி பகை வன்மம் கொலை தன்னலம் முதலியன விலங்கியல்புகள். பொறுமை அன்பு அருள் மன்னிப்பு ஒப்புரவு தியாகம் முதலியன தெய்வ இயல்புகள்.

12. மக்கள் விலங்கியல்பினின்றும் முற்றும் விடுதலை யடைந்து, தெய்வ இயல்பை முற்றும் பெறுதற் பொருட்டு, அவர்கட்கு இயற்கை அன்னை பகுத்தறிவை விளங்கச் செய்கிறாள்.

13. தெய்வ இயல்புகள் முற்றும் விளங்கப் பெறுவதே அறிவுமயம் என் னும் முழுநிலை எய்துவதாகும்.

14. முழுநிலை எப்படிக்கூடும்? மக் கள், தாங்கள் பகுத்தறிவு பெறுதற்

குத் துணை நின்ற இயற்கை வழியே வாழ்வு நடாத்தினால் முழுநிலை தானே கூடும்.

15. மக்கள், பொதுவாகத் தங்கள் பகுத்தறிவை இயற்கை வழியிற் செலுத்துகிறார்களா? தாங்கள் பகுத்தறிவு விளங்கப் பெறுதற்குத் துணை நின்றும், மேலும்முழு நிலை பெறுதற்குத் துணை செய்ய முனைந்தும் நிற்கும் தாயைப் பாவிகள் மறக்கிறார்கள். இது மக்கள்பாலுள்ள குறைபாடு.

16. மக்கள் தாயை மறந்தாலும் தாய் மக்களை மறப்பதில்லை. மக்கள் தங்கள் பகுத்தறிவை இயற்கை வழிச் செலுத்தாமையால், அவர்கள் வாழ்விடை மாசுகள் படிகின்றன. அம்மாசுகளைப் போக்கி மக்கள் வாழ்வைச் சீர்செய்ய இயற்கைத் தாய் அருள் சுரக்கிறாள். அவ்வருட் சுரப்பின் ஆக்கமே சீர்திருத்த மென்பது.

17. சீர்திருத்தம் இயற்கை வழி எழுந்து அமைவதாயிருத்தல் வேண்டும். வேறு வழியில் எழுந்து அமைவது சீர்திருத்தமாகாது. அதனைச் சொன் முறையில் செயற்கைச் சீர்திருத்தமென்று கூறலாம். ஆகவே சீர்திருத்தமென்பது இயற்கை வழிப் பிறப்பதையே குறிப்பதென்க.

18. இயற்கைச் சீர்திருத்தம் தெய்வ இயல்பினின்றும் எழுவது. செயற்கைச் சீர்திருத்தம் விலங்கியல்பி னின்றும் எழுவது.

19. தெய்வ இயல்பினின்றும் எழுவது ஜீவகாருண்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டியங்கும். விலங்கியல்பினின்றும் எழுவது ஜீவபோதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டியங்கும்.

20. இயற்கைச் சீர்திருத்தத்தால் சகோதரநேயம் பெருகும். மற்றதால் சகோதரநேயம் அருகும். இவ்விரு நிகழ்ச்சி கொண்டு இயற்கைச் சீர்திருத்தம் எது என்று அளந்து அறிதல் கூடும்.

21. சீர்திருத்தங்களிற் சில மக்களிடைத் தாமே படியும்; சில அறிஞர்களால் அறிவுறுத்தப் பெற்ற பின்னை மன்பதையில் நிலவும்; சில குருமார்கள் வாயிலாக வெளி வந்து உலகுக்கு நலம் புரியும்.

22. எச்சீர்திருத்தத்துக்கும் இடந்தாராத சமூகம் நாடு முதலியன இயற்கை அன்னையின் மறக் கருணைக்கு ஆளாகி அழிந்து படும்.

23. இயற்கை அன்னையின் இயல்பு கருணை. அக்கருணை பெரிதும் அறவழியில் இயங்குவது. சில சமயங்களில் அது மறவழியில் இயங்குவதுமுண்டு.

24. இயற்கை அன்னையின் அறக் கருணையினின்றும் பிறப்பன ஒளி காற்று நீர் நேயம் முதலியன. அவள் மறக் கருணையினின்றும் பிறப்பன பூகம்பம் புயல் கொள்ளை நோய் சீற்றம் முதலியன.

25. மக்கள் பொதுவாக இயற்கை வழி நின்று மேல் நிலை எய்தல் வேண்டுமென்னும் நல்லியல்புடையவர்கள். அந் நல்லியல்புக்குச் சிற்சில சமயங்களில் கேடு நேர்கிறது.

26. மக்களிடம் தெய்வ உணர்வும் விலங்கு உணர்வுமாக இரண்டும் கலந்திருத்தலான், அவ்வவ்வுணர்வினின்றும் கலைகள் பிறக்கின்றன.

27. தெய்வக் கலைகளால் உண்மைக் கல்வி பெருகும். மற்றக் கலைகளால் போலிக் கல்வி பெருகும்.

28. உண்மைக் கல்வி வளர வளரத் தன்னலம் அருகும்; சகோதர நேயம் பெருகும். போலிக் கல்வி வளரவளரத் தன்னலம் தடிக்கும்; சகோதர நேயம் கெடும்.

29. தன்னலம் அற அற இயற்கைச் சீர்திருத்தம் இடம் பெறும்; தன்னலம் மிகமிக அச்சீர்திருத்தம் இடம் பெறாது.

30. இயற்கைச் சீர்திருத்தம் இடம் பெறாத வாழ்வு சிறைநீர் போன்றதாகும்.

31. உண்மைக் கல்விக்கு அழகு மற்றவர்களுக்கு ஊழியஞ் செய்வது

அக் கல்வியாளர் தம்மை மற்றவர்க்கு ஊழிய ரென்றே கருதித் தொண்டு செய்வர். போலிக் கல்வி, பேர் புகழ் தலைமை சூழ்ச்சி கரவு முதலிய தீமை களை நாடத் தூண்டும். இக்கல்வியாளர் மற்றவர்க்குத் தம்மை ஊழிய ரென்று கருதாது தங்கருத்து முற்றுற, நடிப்புத் தொண்டாற்றுவர். இவர்களுக்கு உல கம் எச்சரிக்கையா யிருத்தல் வேண் டும்.

32. போலிக் கல்வியாளர் தன்னல மேலீட்டான் சமூகத்திலும், சமயத்தி லும், அரசியலிலும், பிற துறைகளிலும் தாம் விரும்புமாறு பலப்பல கட்டுப்பாடு களைக் கிளத்துகிறார். அக்கட்டுப்பாடு களால் மக்களின்நல்லியல்பு கெடுகிறது.

33. உலகில் எழும் வறுமை, போர், கொலைப் புரட்சி முதலிய கொடுமைகட் குக் காரணமாக நிற்பது போலிக் கல்வி யாளரின் புன்மைச் செயலே யாகும்.

34. உண்மைக் கல்வியாளர்,வறுமை, போர், கொலைப் புரட்சி முதலியவற் றை உண்டு பண்ணுமலே உலகுக்கு நலஞ் செய்வர்.

35. கொலை கொலையைப் பெருக்கு மென்பதும், அன்பு அன்பைப் பெருக்கு மென்பதும் உண்மைக் கல்வியாளர்கட் குத் தெரியும். அதனால் அவர்கள் கொலைப் புரட்சி முதலிய துறைகளில் தலைப்படாது இயற்கை வழி நின்று அன்புத் தொண்டாற்றுவார்கள்.

36. இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் கல்வி பெருகுகிறதென்றும், புதுமை (Invention) பெருகுகிற தென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இப்பெருக்கைக் கண்டு மகிழ்வுறுவது அறிவுடைமை யாகாது. உலகில் மக்கள் அச்சமின்றி, குறையின்றி, வறுமையின்றி, உரிமை யுடனும், அமைதியுடனும், சகோதர நேய உணர்வுடனும் வாழ்கிறார்களா என்பது கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

37. கல்வியும் புதுமையும் நேரிய முறையில் பெருகின், மன்பதை, அச் சம் குறை வறுமை முதலிய சிறுமைக ளின்றி, உரிமையுடனும் அமைதியுட னும் சகோதர நேய உணர்வுடனும் நல்வாழ்வு பெற்று இயற்கை இன்பம் நுகரும்.

38. தற்கால உலகம் எக்காட்சி வழங்குகிறது ? தற்கால உலகில் அச்ச மும் குறைபாடும் வறுமையும் இன்ன பிறவும் தாண்டவமிடுவதும், உரிமை யும் அமைதியும் சகோதர நேயமும் இன்ன பிறவும் ஒடுக்கமுறுவதுங் கண் கூடு. இந்நிலையைக் கூட்டியுள்ள கல்விப் பெருக்கும் புதுமைப் பெருக்கும் எங்ங னம் நல்லனவாகும் ?

39. இலட்சத் தொருவர் வயிறார உண்டு கள்ளாட் டயர்வதைக் கண்டு 'உலகம் நன்னிலையி லிருக்கிறது' என்று கருதுவது மடமை. உலகம் என்பது சிலரன்று.

40. வாழ்விற்குப் பொருள் இன்றி யமையாதது. அப்பொருளின்பம் எல் லாரும் நுகர்வதாயிருத்தல் வெண்டும்.

41. பொருள் ஒருபால் திரண்டும் மற்றொரு பால் வறண்டும் பயன்படுமா யின், உலகில் இடர் விளைந்த வண்ண மாயிருக்கும்.

42. இயற்கை, ஒளி காற்று நீர் முத லியவற்றை எல்லார்க்கும் பயனபடு முறையில் வழங்குகிறது. அவ்வியற் கையின் அருளால் விளையும் பொருளும் எல்லார்க்கும் பயன்படுதல் வேண்டும். இஃதே அறம். இவ்வற வாழ்வு சன் மார்க்கத்துக்கு வேண்டற்பாலது.

43. செல்வத்தில் கள்ளாட்டயர்த லும் வறுமையில் சிறுமை யுறுதலும் சத்திய வாழ்வுக்கு இடந்தருதல் அரிது. சத்தியமில்லா விடத்தில் சன் மார்க்கம் ஆக்கமுறாது. சத்தியம் சன் மார்க்கத்தின் அடிப்படை.

44. சன்மார்க்க ஆக்கத்துக்குச் செல் வம் ஒருபால் திரண்டும் மற்றொருபால் வறண்டும் பயன்படும் முறை ஒழிதல் வேண்டும்.

45. உலகில் இன்பதுன்பம் பெருகு தற்குப் பலதிறக் காரணங்கள் சொல்

லப்படுகின்றன. அவைகளுள் தலையாயது ஆட்சிமுறை என்று கூறலாம்.

46. அரசு எவ்வழி அவ்வழி குடிகள். அரசு சன்மார்க்கத்தில் இயங்கின், குடிகளும் சன்மார்க்கர்களாக வாழ்ந்து இன்ப நுகர்வார்கள். அரசு மற்ற மார்க்கத்தில் இயங்கின் குடிகள் நிலை என்னாகும்?

47. மக்கள் அனைவருஞ் சன்மார்க்கர்களாக வாழும் ஒரு நிலை நேருமாயின், அப்பொழுது அரசு வேண்டுவதில்லை. அந்நிலை என்றுதல் ஒருபோது கூடாமற் போகாது. அந்நிலை கூட்ட இயற்கை அன்னை முயன்ற வண்ணமா யிருக்கிறாள். இயற்கை அன்னையின் வழி மன்பதையை நிறுத்துதற்கும் தற்போது நல்லரசு தேவை.

48. மக்களை இயற்கை வழியில் நிறுத்திச் சன்மார்க்கர்களாக்கத் துணை செய்வதற்கென்று அரசியல் அமைப்பு ஏற்பட்டது. அவ்வமைப்பு, தற்போது சன்மார்க்கத்தி னின்றும் பிறழ்ந்து உழன்று வருகிறது. அதனைச் சீர்செய்தல்வேண்டும்.

49. அரசியல் சீர்திருத்தம் என்னும் பெயரால் ஆங்காங்குள்ள அரசியல்வாதிகளால் ஆட்சி முறைகள் கோலப்படுகின்றன. குடியாட்சி கோனாட்சி குடிக்கோனாட்சி முதலியபெயர்கள் முறைகட்குச் சூட்டப்படுகின்றன. பெயர்கள் மாறுகின்றனவே யன்றி, மனோநிலை மாறுவதில்லை. பெயர்கள் மாற்றத்தால் மன்பதையின் துயரம் ஒழியுமா? பெயர்கள் மாற்றத்தால் சில அரசியல் வாதிகள் நல முறுகிறார்கள்.

50. ஆட்சி எம் முறையில் இயங்கினும் இயங்க. முறையைப்பற்றியோ பெயரைப் பற்றியோ கவலையுற வேண்டுவதில்லை. மக்கள் அனைவரும் இன்ப வாழ்வு பெறுதற்குரிய நல்லாட்சியே போற்றற்குரியது.

51. பொருளாதாரப் புலவர்களும், அரசியல் ஞானிகளும் கூட்டம் கூட்டமாகப் பெருகாத காலத்தில் மக்கள் நுகர்ந்த இன்பங்கூட இந்நாளில் இல்லை என்று கூறல் மிகையாகாது.

52. தற்காலப் பொருளாதாரப் புலமைக்கும் அரசியல் ஞானத்துக்கும் பிறப்பிடம் மேல் நாடு என்று எவருங் கூறுவர்.

53. எல்லாவற்றிற்கும் உலகம் மேல் நாட்டைப் பார்த்து நடித்து வருங் காலம் இக்காலம்.

54. மேல் நாட்டார் சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமும் உடையவர். அவர்தஞ் சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமும் அரசியல் துறையில் அளவு மீறிச் சென்றமையான், சாம்ராஜ்யப் பித்து அவர்தந் தலைக் கேறிவிட்டது.

55. சாம்ராஜ்யப்பித்தால் விளைந்த தென்னை? போராட்டமேயாகும்.

56. மேல்நாடுமுழுவதும் தற்போது முதலாளி தொழிலாளி போராட்டத்துக்கு இரையாகி வருதல் கண்கூடு.

57. கீழ்நாட்டின் நிலை எப்படி இருக்கிறது? கீழ்நாட்டின் நிலை இரங்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. கீழ்நாடு தற்போது தனக்கென ஒரு கொள்கையின்றிக் கிடக்கிறது. மேல்நாடு ஆட்டும் வழி கீழ்நாடு ஆடிவருகிறது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

58. குருமார்கள் போதனைகள் பிறந்த இடம் கீழ்நாடேயாகும். அப்போதனைகள் மத வெறியால் பாழ்பட்டன.

59. மேல்நாடு அரசியல் வெறியால் கெடுகிறது. கீழ்நாடு மத வெறியால் கெட்டது. அங்கே அவ்வெறியும் இங்கே இவ்வெறியும் தணிதல்வேண்டும்.

60. வெறியைத் தணிக்கவல்ல மருந்து சன்மார்க்கமே யாகும்.

61. மேல்நாடு தற்போதைய உலகுக்குத் திறவாயிருத்தலான், அதன் கண் சன்மார்க்கம் ஆக்கம் பெறின், உலகம் நலமுறும்.

62. மேல் நாட்டின் சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமும் சன்மார்க்கத்தில் செல்லப் புகின், உலகம் விரைவில் சன்மார்க்க மயமாதல் திண்ணம்.

63. கீழ்நாடு ஒருபோது சன்மார்க்கத்தில் மூழ்கிப் பண்பட்டதாதலின், அது சன்மார்க்கத்தை மிக எளிதில் கடைப்பிடிப்பதாகும்.

64. முதல் தொழில் போராட்டம் உலக முழுவதும் பரவி வருகிறது.

65. முதலாளி, தொழிலாளியை அடக்கியாள முயல்கிறான். தொழிலாளி, வன்மங்கொண்டு உறுத்தெழுந்து முதலாளியை அறவே சாய்த்து, முதல் தொழில் வேற்றுமை யில்லாமற்செய்ய முயல்கிறான்.

66. தொழிலாளர் இயக்கம் நல்லதே. ஆனால் அது சன்மார்க்கத்தை (கடவுள் நெறியை) அடிப்படையாகக் கொண்டு நடப்பதா யிருத்தல் வேண்டும்.

67. தொழிலியக்கத்தார் சன்மார்க்கத் தத்துவங்களைத் தம்முடையனவாக் கொண்டொழுகுதல் வேண்டும்.

68. சில விடங்களில் தொழிலியக்கத்தார் சன்மார்க்கத்தை வெறுத்து வருகிறார். அது தவறு.

69. சன்மார்க்கம் இயற்கை நெறியாதலான், அஃதற்ற எவ்வியக்கமும் மன்பதையைத் தூய்மை செய்யாது.

70. சன்மார்க்கம், எல்லாரும் இன்புற்றுவாழ்தல் வேண்டு மென்னும் தத்துவத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டது. அதன் தத்துவத்தை யுணராது அதை வெறுப்பது தவறு.

71. சன்மார்க்கம் சில விடங்களில் தொழில் இயக்கத்தாரால் வெறுக்கப்படுதற்குக் காரணம், அது புரோகித மதமெனத் திரிபாகக் கருதப்படுவதே யாகும். புரோகிதம் சன்மார்க்கம் அன்று என்பது மேலே பல விடங்களில் விளக்கப்பட்டது.

72. முதல் தொழில் வேற்றுமையைப் போக்கக் கொலைப்புரட்சி வேண்டுமென்பது சிலரது கருத்து. அக்கருத்துப் பரவுதலாகாது. அது பரவப் பரவத் தீமையே பெருகும்.

73. கொலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட எவ்வியக்கமும் ஆக்கம் பெறாது. கொலை, இயற்கைக்கு மாறுபட்டது.

74. போராட்டம் எழுவதன் நோக்கமென்னை? எல்லாரும் இன்புற்று வாழ்ந்து அமைதி பெறுதல் வேண்டுமென்பது. கொலைப்புரட்சி அமைதியை ஒருபோதும் உண்டுபண்ணாது.

75. கொலைப்புரட்சி, கொலைப்புரட்சிகளை அடிக்கடி உயிர்ப்பித்துக்கொண்டே யிருக்கும். கொலைப்புரட்சி பெருகப் பெருக அமைதி ஏது? மனிதனை மனிதன் பிடுங்கித் தின்னும் ஒரு நிலை உலகில் ஓங்கும்.

76. இயற்கையின் உட்கிடக்கை மன்பதையை ஒருமை அன்பில் வளர்க்க வேண்டுமென்பதே யன்றி, மன்பதையைப் பகைமையால் பிரிக்கவேண்டுமென்பதன்று.

77. இயற்கையின் குறிப்புணர்வோர் கொலைப்புரட்சியில் தலைப்படமாட்டார்.

78. இயற்கைக் குறிப்பை யுணர்ந்து நடக்கும் ஆற்றல்வாய்ந்தவர்கள் இயக்கங்களை நடாத்த முன்வருதல் நல்லது.

79. கொலைப் புரட்சியால் ஒன்றை மாய்த்து, ஒன்றை ஆக்குதல் இயலாது. கொலைப் புரட்சி, கொலைப் புரட்சிகளை ஈன்று கொண்டுபோகும் தன்மையதாதலின், அதனால் அமைதி நிலை பெறாது. அமைதி நிலை பெறாதவிடத்தில் எதைச் சாதித்தல் முடியும்?

80. கொலைப் புரட்சி எண்ணமே தீயது.

81. முதலாளி தொழிலாளியை அடக்கி ஆளுதற்குக் காரணம் அவன் இவனைச் சகோதரன் என்று கருதாமையே யாகும். வன்மத்தை வளர்க்கும் கொலைப்புரட்சி சகோதர நேயத்தை எங்ஙனம் உண்டு பண்ணும்?

82. முதலாளி, தொழிலாளியைச் சகோதரன் என்று உணர்வானாயின்,

அவன் இவனைத் தன்னைப்போல் நேசிக்கப் புகுவன். நேசப் பெருக்கத்தால் வேற்றுமைகள் தொலையும்.

83. முதல் தொழில் வேற்றுமையைப் போக்கிச் சகோதர நேயத்தை வளர்த்துச் சமத்துவத்தை விளைக்க வல்லது சன்மார்க்க மொன்றே.

84. மேல் நாட்டில் இப்பொழுது வீறுகொண்டு எழுந்துள்ள முதல் தொழில் போராட்டத்தின் முடிவு அரசியல் வெறியைத் தணிப்பதாகும்.

85. அரசியல் வெறி தணியத் தணியச் சன்மார்க்க நாட்டம் மிகும்.

86. கொலைப் புரட்சிகள் மட்டும் இடை இடை நடமாடாதவாறு ஆங்காங்குள்ள அறிஞர்கள் பாதுகாத்து வருதல் வேண்டும்.

87. கொலைப் புரட்சி நடமாட்டம் சன்மார்க்க உணர்வை விரைவில் நிலை பெறுத்தாது.

88. தொழிலாளர் இயக்கத்தை நடாத்துவோர், இயற்கைத் தத்துவத்தை உணர்ந்து நடப்பவரா யிருத்தல் நலம். அந்நடை கொலைப் புரட்சியை நாடத் தூண்டாது.

89. கொலைப் புரட்சி தற்போது நலஞ் செய்வது போலச் சிலர்க்குத் தோன்றலாம். பின்னே அது பேரிடர் செய்வதாகும்.

90. கொலைப் புரட்சியை நாடுவோரும் நாளடைவில் அதன் கொடுமை கண்டு அதனை வெறுப்பர். பின்னே அதை வெறுப்பதினும் தொடக்கத்திலேயே அதை நாடாதிருப்பது சிறப்பு.

91. சன்மார்க்கம் உலகில் பரவி மன்பதையைத் தூய்மை செய்ய நாளாகு மென்றும், கொலைப் புரட்சி விரைவில் ஒன்றை நிகழ்த்துமென்றுஞ் சிலர் கருதுவதுண்டு.

92. கொலைப் புரட்சியால் விழும் தீமை மீண்டும் உயிர்பெற்றுப் பன்முகங் கொண்டு எழும். சன்மார்க்கத்தால் விழும் தீமை மீண்டும் உயிர்பெற்றெழாது. தீமையை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் ஒன்றை ஏன் நாடுதல் வேண்டும்?

93. சன்மார்க்கம் இயற்கை நெறியாதலான், அதனால் கழிவன கழியும்; செழிப்பன செழிக்கும். கழிவும் செழிப்பும் இயற்கை வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிவன.

94. உலகில் தீமைகண்டே, போராட்டத்தை இயற்கை அன்னை அவ்வப்பொழுது எழுப்புகிறாள். போராட்டத்தை எழுப்பும் இயற்கை அன்னை அதை நல்ல வழியில் நடாத்தி முடிப்பாள். அவள்வழி நிற்க உலகங்கடமைப்படுதல்வேண்டும். அவள்வழி நில்லாது முனைப்பால் கொலைப் புரட்சி முதலிய தீய வழிகளில் நுழைவது வளர்ச்சிக்குத் தடை புரிவதாகும். இயற்கைப் போக்கில் உறுதி கொள்ளுதல் அறிவுடைமை.

95. போராட்டத்திடைச் சன்மார்க்க வேட்கையை எழுப்புவது அரிது என்பது சிலர்கருத்து. போராட்டத்திடைச் சன்மார்க்கம் எளிதில் புகும். தாகத்தால் வருந்தி வாடிக் களைப் புறுவோனுக்கு நீரின் அருமை நன்கு தெரியும். வெயிலில் திரிந்து எரிந்தவனுக்கு நிழலின் அருமை நன்கு தெரியும். ஆகவே, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சலிப்புறுவோனுக்குச் சன்மார்க்கச் சிறப்பு இனிது விளங்கும்.

96. மேல்நாட்டு அரசியலுக்கு இப்பொழுது சன்மார்க்கந் தேவை.

97. மேல்நாட்டரசியல் சன்மார்க்கத்தில் இயங்குமாயின், உலக முழுவதும் சன்மார்க்க அரசு அரும்பும்.

98. அரசு வாயிலாகச் சன்மார்க்கம் பரவின், சன்மார்க்கம் விரைவில் உலகைச் சீர் செய்யும்.

• திரு. வி. கலியாண சுந்தரன்.

(தொடரும்)

நமது சிந்தனை

[திரு. சி. சதாசிவனார்]

II

"சாத்திரமோதுஞ்சதுர்களை விட்டுநீர் [ன்!"
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமி

ஓர் உயரிய மலையை நமது மனதிற்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டலாம். அம்மலையினுச்சியே புலன் வழி புறஞ் சென்று திரிந்து விழிப்பு நிலையிற் றொழிலாற்றும் புறமனமாகும். அக்குன்றின் மற்றப் பாகங்களும் புறமனதிற்கு அப்பாற்பட்டு விழிப்பு நிலைக்கு அதீதமான உயரிய நிலைகளிற் றொழிற்படும் உள்ளமாகும். இதை ஆன்றோர் சித்தம், சிந்தை என்று பல வாறு சொல்லிப் போந்தனர். இவ்வுள்ளத்தின் சிறப்பும் வன்மையும் அளவிடற் கரியன.

உள்ளத்தின் சின்னஞ் சிறியதொரு கூறே புறமனம் என்று மனநூல் வல்லுநர் பகர்கின்றனர். இவ்வுள்ளத்தினுள்ளே மிக மிகப் பெரிய சக்திகளும் புலனறிவிற்கு அப்பாலுள்ள நிலைகளை உணரும் ஆற்றலும் மிக நுணுக்கமாக உறைந்து தூங்கிக் கிடக்கின்றன.

இச்சக்திகளை-இவ்விலையற்ற மாணிக்கங்களை-ஆண்டவன் மனிதனுக்கு அருளால் அளித்திருக்கின்றனன் என்பது, உலகில் உலவுகின்ற சமயங்கள் யாவும் ஒப்புக்கொண்ட தொன்று. இவ்வன்மை இறையினது சிறுதிவலை என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன. அணுவிலும் நுண்மையாக - அணுவினுள் அணுவாக - அணுவேயாக - ஆண்டவன் யாண்டும் நீக்கமற விரவி நிறைந்த ஒரு சக்தி - அச்சக்தி வெளியில் மனிதன் வசிக்கின்றான். நமக்குள் அச்சக்தி நுண்மையாக இருக்கின்றது. நமது உடலமானது ஆண்டவன் அமரும் அருங்கோவிலாகும். அவன் எப்பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிறைந்து வதிகின்றான். நமது ஆன்மா ஆண்டவனுள்ளே அவனோடு கலந்து கிடக்கின்ற ஒரு சக்தியாகும். நீரினில் உப்பு எப்படி கலந்து நிற்கின்றதோ அவ்வண்ணமே நாம் ஆண்டவனோடு எப்போதும் ஒன்றி இருக்கின்றோம்.

"அப்பினிற்கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த தவ்வுரு
அப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு மாறுபோல்
செப்பினிற் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே"

என்று திருமூலனார் திருவாய் மலர்ந்ததை நாம் உன்ன வேண்டும். சீவன் சிவனிடமிருந்து வேறுபட்ட பொருள் அன்று ; ஒன்றே ; இரண்டற்குள்ளும் பொருளில் வேற்றுமை இல்லை ; தன்மையில் மட்டும் ஏற்றத்தாழ்ச்சி.

ஆயினும் மகன் "தானே அவன்" என்று எண்ணிச் செறுக்கல் இழுக்கு. அப்படி எண்ணில் சிறுமையே வந்தெய்தும். இறைவன் வன்மையில் ஒரு சிறிய துளிமட்டுமே - விகாசமாகாத ஒரு சிறிய விதை மட்டுமே - மனிதனகத்தே மறைந்து கிடக்கின்றது. மனிதனுக்கும் ஆண்டவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை, ஒரு தருவிற்கும் அதன் இலைக்கும் உள்ள உறவினால் விளக்கலாகும். மரமானது அதை வளர்க்கும் சாரத்தினது பரிணாமம். ஒரே இரசமே மரத்திற்கும் அதன் இலைக்கும் உணவளிக்கின்றது. இலை தனக்குள்ளே உன்னி ஊன்றி நோக்குமாகில் தன் தாய் மரத்திற்கு வளர்ச்சி யளிக்கும் இரசமே தனக்கும் உணவளிப்பதாக உணரல் கூடும். இவ்விரசத்தினதுமாறு தலை மரம் என்று அறிந்து கொள்ளும். ஒரேசாரம் எங்கும் ஓடுதல்பற்றி 'தானே இரசம்'என்றும், 'தானே மரம்' என்றும் அஃது எண்ணிக் கொண்டால் அஃது அறியாமையின் பாற்படும். மரத்தின் ஒரு சிறிய கூறுமட்டும் இலை என்று கூறுவதே பொருந்தும். மனிதன் ஒரு முழுமுதற் பொருளிலிருந்தே

உயிரையும் உணர்வையும் உணவையும் பெறுகின்ற காரணத்தான் தானே கடவுள் என்று எண்ணிவிட முடியாது. உன்னி உள்நோக்குங்கால் தன்னகத்தே தனக்கு உயிருணர்வு நல்கிய நலத்தை-தான் தோன்றக் காரணமாயுள்ள முதற் பொருளை-உணர்ந்து அதன் கட்டற்ற வன்மையை அறிகின்றான்; உண்மையில் இறையும் மனிதனும் எப்போதும் இணை பிரியாத ஒன்று என்றும் அறிந்து கொள்கின்றான்.

"தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான்."

இம்மகத்தான உண்மையை உணராததால் மனிதன் வலியிழந்தவனாகின்றான். தன்னகத்தே மறைந்து கிடக்கும் எல்லாம் செயவல்ல சக்தி நுட்பத்தினது மகிமையை உணர்ந்தால், அதற்குள் நுழைந்து எல்லாம் செயவல்ல சக்தியாகப் பெருக இடமுண்டு என்று மகன் அறியவில்லை. வலியற்ற, ஒரு நிலையற்ற, வரம்புடைய தனது புறமனதையும் அதில் உதித்த சிறு எண்ணத்தின் வலியையுங் கொண்டு ஒரு காரியத்தைச் சாதித்து விடலாம் என்று மனப்பால் குடிக்கின்றான். தன்னகத்தே நோக்கினால் உண்மை வன்மையைப் பெறலாம் என்பதை அவன் நினைக்கவில்லை. தனக்குள் மறைந்து தூங்கும் தூய ஆன்ம சக்தியை உணர்ந்து அதைத் தட்டி எழுப்புங் காலம் வரை அவன் மிக எளியனாய், கால இட வரைக்குட்பட்டு, பிறப்பென்னும் திரைக் கடலில் அகப்பட்டு, துன்ப மென்னும் அலைகளால் இங்குமங்கும் எத்துண்டு, தீக்குணங்களாய மகர வாய்ப்பட்டு, ஒரு பற்றுக்கோடுமற்று அல்லற்படுகின்றான். நவநிதியங்களில் புரண்டு கொண்டிருந்தாலும் உள்ளுணர்விலானது வாணாள் வீணாளாகவும், அவனது தொழில்கள் யாவும் பயனற்றனவாயும் முடிந்து உணர்வு கெட்டு உலர்ந்து போகும்.

அகத்தே நோக்கி அங்கு மறைந்து தூங்கும் சக்திகளைத் தட்டி எழுப்பி அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வந்த அளவில் மனிதன் உண்மையில் மனிதனாகிநிறைவு, வல்லமை, சுகம், இன்பம், அறிவு ஆதியன நன்கு பெற்று உயிர் நலம் உடல் நலன் செறிந்து இனிதே வாழ்கின்றான். இந்நவ சக்தியை அடைய முயல்வதே மனிதன் தனது நோக்கமாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தன்னகத்தே விளங்கும் தெய்விக சக்தியை ஒருவன் அறிந்து கொண்ட பின் அவன் அடிக்கடி அகக் கண் கொண்டு உள் நோக்கி "வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈயும்" ஒன்றைக் கண்டு தான் வேண்டியவற்றைப் பெறுகின்றான். தனக்குற்ற பிணி களையவல்ல ஒரு பெரு மருந்து, இடர் போக்க வல்ல ஒரு வலி, சாலப் பெரிய காரியங்களைச் செய்து முடிக்க ஓர் ஆற்றல், உலகை வென்று சிறக்க ஒரு திறன், வாணாளை நலனடையச் செய்யும் ஊக்கம், தனக்கு நன்மை பயக்கும் சமயங்களையும் நிலைமைகளையும் சமைத்துக் கொள்ளும் அறிவு இவையும் பிறவும் ஒருங்கே தன்னகத்தே மிளிர்தலைக் கண்டு பேராச்சரியமடைகின்றான்; புறமனதிற்குள்ளே இவ்வளவையும் அடக்கிக்கொண்டு மிகத் திறமையோடு கூடிய அரிய உள்ளம் ஒன்று இருப்பதாக அறிந்து திடுக்கிடுகின்றான். அக்கூரிய வாளால் தனது இழிந்த பழக்கங்களாகிய வல்லரக்கர்களை வாட்டி வீட்டி, தான் விரும்பியவற்றைத் திண்ணமாகப் பெறலாம் என்று அவன் அறிந்து கொள்கின்றான்.

இவ்வுள்ளத்தின் வன்மையானது எண்ணங்களாகவெளிப்படுகிறது. இவைகளே உள்ளத்தின் கருவிகளாகும். நாம் அறிந்த பலதிறச் சக்திகளைவிட மிகமிக வலிமை வாய்ந்தனவாக, இவ்வெண்ணங்கள் ஆகின்றன. உலகில் மனிதன் கையாடும் மின்சாரம் போன்ற பல்வேறு சக்திகளை இவ்வெண்ணங்களே ஆட்டி வைக்கின்றன. உள்ளத்தின் வன்மை இத்தகைமைத்து என்று மனிதன் அறிந்த அளவு, அவ்வுள்ளத்தினின்றும் எழும் எண்ணங்களின்

வலிமையும் ஆகும். எண்ணங்களின் வன்மை ஏறிய அளவு நன்மைக்கோ தீமைக்கோ அவை தொழிலாற்றும் திறமையும் மிகும்.

இவ்வெண்ணங்களின் வன்மையால் மனிதன் தனது வாழ்வை ஆக்கவும் ஆக்கலாம்; அழிக்கவும் அழிக்கலாம். இவ்வெண்ணங்களின் ஆற்றலால்அவன் தனது உடலை அகமாகத் தாங்கினாலும் தாங்கலாம்; அல்லது பிணியால் வாட்டினாலும் வாட்டலாம். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் வெற்றியும் அடையலாம்; அல்லது பாழையும் தொடரலாம். பெரிய பெரிய காரியங்களை முடித்து உயரலாம்; அல்லது சின்னஞ் சிறு தொழிலையும் செயலாற்றாது படுகுழியிலும் வீழலாம்.

உண்மை யறிய ஆவலுடையவர்களுக்கு, உடல் உயிர் நலனை விரும்புவோர்கட்கு, நன்னிலை, உண்மையின்பம் பெற ஆவலுடையவர்கட்கு, முதலில் அகக்கண் திறக்க வேண்டும். அகத்தே நோக்கி உண்மை வலிமையை அடைவதே, சக்தியுடன் ஒன்றுபடுவதே உலகில் வெற்றியடைய வழி. இவ்வழி மனிதனை மாறுபடா நிதிக்குவியல்களிலும் கனவிலும் கருதியிராத சக்திப்பெருக்கத்திலும்கொண்டு போகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை.

"அகத்திற் கண்கொண்டு
பார்ப்பதே ஆனந்தம்."

திபேத்திய இராமாயணம்

[இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திரு. சோமசுந்தர தேசிகர்]

II

பின்னர் இரமணன் சுக்கிரீவனை ஒரு குறித்த இடத்திற்குச்சேனையோடு வரும்படிசொன்னான்; மூன்றாண்டு ஆகியும் குறித்த இடத்திற்கு அவன் வாராமையால் இரமணன் சுக்கிரீவனுக்கு வாலியினுடைய கதியைச் சுட்டி ஓரம்பிலெழுதி யனுப்பினான். உடனே சுக்கிரீவன் அஞ்சிச் சேனையோடு வந்து சேர்ந்தான்.

பக்ஸு, ஸிந்து, அனுமந்தன் என்ற மூன்று வலியுள்ள வானரர்களைச் சுக்கிரீவனழைத்துச் சீதையைத் தேடும்படி யனுப்பினான். இரமணன் அவர்களிடம் ஓரோலையும் கணையாழியும் கொடுத்தனுப்பினான். அவர்கள் பல நாள் தேடி யிளைத்துப் போனார்கள். அக்காலை இரண்டு அன்னங்கள் ஒரு மலைச் சாரலிலுள்ள குகையில் இறங்குவதைக் கண்டு அங்கு நீருண்டென ஊகித்தார்கள். அவர்களும் அவ்வன்னங்கள் சென்ற வழியேசென்று ஒருவரின் வாலை யொருவர் பற்றிக்கொண்டு அம்முறைவழியே யிறங்கினார்கள். அங்கொரு பெரிய மண்டபமிருந்தது. அது யாருடைய இடமென்றுவினவியபோது, அது ஸ்ரீதேவியின் மகளான க்த்ஸெக்-ர்க்யில்-ஸ்கெக்-மோ (Gtseg-rggal-Sgeg-mo) என்ற மாயா தேவியினறை யென்று அங்கிருந்தோர் கூறினர். அவளைக் கண்டவுடன் பணிந்து தாங்கள் வந்த காரியத்தைப்பற்றி வானரர் விண்ணப்பித்துக்கொண்டனர். மாயாதேவி அவர்கள் கண்ணை மூடிக் கொள்ளச் சொல்லிப்போகச்செய்தாள். அவர்கள் ஏதோ தாங்களறியாத ஒரு திசைக்குக் கொண்டுபோகப்படுவதாகக் கருதினார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் ஒரு கடற்கரைப் பக்கம் கொண்டுபோகப்பட்டார்கள். அவ்விடத்தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்தபோது கரியமலை யொன்று குறுக்கிட்டதுபோற் காணப்பட்டது. அதனை யுற்றுநோக்குகையில் அது அசையக் கண்டு அதனிடம் சென்றபோது, அது ஒரு கரும் பறவையென்

றும், அதன் சிறகுகள் சிதைக்கப்பட்டனவென்றும் அறிந்தார்கள். அப்பறவையை விசாரித்தபோது, அது கழுகரசனான அகஜபாவின் பிள்ளையென்றும், தன் பெயர் பதாவென்றும், தன் தம்பி பெயர் சம்பந்தாவென்றும், தங்களிருவருக்குள் யார் அரசனாவதென்ற கேள்வி பிறந்தபோது மேருமலையிருந்து வேகமாக எது பறந்து குறித்த இடத்திற்கு முன் செல்லுகின்றதோ அதுவே அரசனாவது என்றுதீர்மானஞ் செய்து கொண்டனவென்றும், அவ்வாறே அவை பறந்து வருகையில் வழியில் சம்பந்தாவின் சிறகுகள் கதிரவன் கிரணங்களால் எரிந்துபோயினவென்றும், அதன் உதவிக்குத் தான் வந்தபோது தன் இறக்கைகளும் கரிந்துபோனதால் அரசனாகாது கீழே கிடப்பதாகவும் கூறிற்று. சீதையைக் குறித்து வினவியபோது, அரக்கனொருவன்சீதையைத்தூக்கிச் சென்றபோது, புள்ளரசனாகவிருந்த தன் தகப்பன் இராமணனுக்கு உறவினனாகையால், அவர் தனது சிறகிலிருந்து இரு இறகுகளைவிட்டதாகவும், அவற்றின் கூர்மையைத் தாங்க முடியாது அவ்வரக்கன் களைத்துச்சீதையைக் கீழேவிட்டுவிட்டு, அவன் காய்ச்சின இருப்புண்டை யொன்றைப் புள்ளரசன் முன் விட்டனனென்றும், அதனை யுணவென்றெண்ணித் தன் தகப்பன் பொறுக்கி விழுங்கவே உடல் வெந்து உயிர் விட்டானென்றும், பின்னர் அரக்கன் சீதையை யெடுத்துக் கொண்டு சென்றனனென்றும்கூறிற்று.

வானரர் யார் இலங்கை செல்வதெனத் தங்களுக்குள் ஆலோசனை புரிந்தனர். ஸிந்து, தன்னாற் கடலைக் கடக்க முடியா தென்றனன்; பக்ஸூ, தான்போகக் கூடுமாயினும் திரும்பிவர இயலாதென்றனன்; தன்னைக் கேட்கும் வரைக் காத்திருந்த அனுமந்தன் உடனே ஒரேபாய்ச்சலாக இலங்கையை நோக்கிப் பாய்ந்து வாசலற்ற ஒன்பது மதிலுக்குள்ளிருந்த சீதையைக் கண்டு ஓலையையும் கணையாழியையும் கொடுத்தான். சீதை ஆனந்த பரவசத்தளாகி ஓலையை வாசித்தாள். அவள் அனுமந்தனை அமைதியாகவிருக்கவேண்டினாள். ஆனால் அவன் இராவணனது உய்யான வனத்திற்சென்று மரங்களைப்பிடுங்கித் தலை கீழாக நட்டு அழித்துவந்தான். அரக்கர், குரங்கைப் பிடிக்க வலை வீசினர். அனுமந்தன் சிந்த தேவர்களை வேண்டினபோது அவர்கள் அனுமனை வலையிற் செல்ல யோசனை கூறினர். அவன் வலையிலகப்படவே,அரக்கர் அவனைக் கொல்ல முயன்றனர். அதுகாலை அவன் தன் தகப்பனைக் கொன்றது போலத் தன்னையுங் கொல்லவேண்டினன். அரக்கர் அவ்வாறே சம்மதித்து அவனது வாலில் துணிகளைச் சுற்றி எண்ணெயை யூற்றிக் கொளுத்திவிட்டனர். அனுமன் வீடுகளிலும் மாளிகைகளிலும் குதித்தோடி ஊரையெரியூட்டி யழித்துச் சீதையிடம் வந்து திரும்பிப்போக விடைகேட்டான். அப்பொழுது அவள் ஓர் அணிகலனும் ஓலையும் கொடுத்தாள். அவற்றையெடுத்துவந்து இரமணனிடம் கொடுக்க அவன் அதிக சந்தோஷமடைந்தான்.

மக்களும் வானர சேனையும் ஒன்றுகூடி இலங்கையை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றன. வழியில் கடல் குறுக்கிட்டது. மகு, தமசியென்ற வானரர்களை யழைத்து ஒரு பாலம் கட்டக் கட்டளையிட்டனர். அவர்கள் மலைகளைப் பிடுங்கி யெறிந்து பாலங் கட்டினார்கள். கட்டும்போது அவ்விருதலைவருக்கும் சண்டையுண்டாயிற்று. அதனைக் கண்ட இரமணன் அவர்களைக் கண்டித்துச் சமாதானப்படுத்தினான். சேனை கடலைக் கடந்து இலங்காபுரத்தை அடைந்தது; போருக்கும் நாள் குறிப்பிட்டனர். மிக்க அறிவினையுடைய அமலகர்ணன் தமயனை இராவணனுக்குப் புத்திமதி கூறினான். தசக்கிரீவன் அதற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை. ஆகவே, அமலகர்ணன் இரமணனிடம் சரண்புகுந்தான். முதலில் இரமணன் ஐயுற்றனன்; அமலகர்ணன் அவனுக்குத் தக்கமுறையிலெடுத்துக்காட்டவே இரமணன் அங்கீ

காரஞ் செய்யதான். அமலக்கர்ணன் இரமணனுக்கு மந்திரியானான்.

ரும்-ர்ன (கும்பகர்ணன்) என்ற அரக்கன் தவங்கிடந்து சரசுவதியின் கோளால் தூங்கும் வரம் பெற்றான். தசக்கிரீவன் முதலாயினோர் அவனை உறக்கத்தினின்றும் விழிக்கச்செய்ய, காய்ச்சினஈயம் முதலியவற்றை அவனுடைய காது நாசி முதலிய உறுப்புக்களில் ஊற்றியும் அவன் எழுந்தபாடில்லை. பின்னர் மிக்க பாடுபட்டு அவனை யெழுப்பிப் போருக்கு அனுப்பினர். அவன் இரமணனைத் தவிர மற்றெல்லோரையும் விழுங்கிவிட்டு மறுபடியும் உறங்கச் சென்றுவிட்டான். அனுமான் அவன் கையி லகப்படவேயில்லை. கைலையங் கிரியிலே ஹ்ப்ரி - த (Hpri-ta) (அமிர்தம்) என்றொரு மூலிகையிருப்பதாகவும் அதனைக் கொணர்ந்தால் சேனைகளின் நோயை நீக்கிவிடலா மென்றும் அமலகர்ணன் சொன்னான். அனுமான் சென்று தேடியபோது அந்த மூலிகையைக் காணாமையால் மலையையே பிடுங்கி வைத்து விட்டு அதனைத் தேடியெடுத்துக்கொண்டு பழையபடி மலையை யிருந்த விடத்தில் வைத்து விட்டு வந்து சேனையின் நோயைக் குணப்படுத்தினான்.

மறுமுறை போருக்கு நாள் குறிப்பிடப் பட்டது. தசக்கிரீவன் போர் முனைக்கு வந்து ஆகாயத்திற் பறந்த தனது சகோதரன் பிரினிஸனை ஒரம்பாற் கொன்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற இரமணன் ஆலோசனை செய்து தான் போரில் மடிந்தால் பின்னர் சீதாதேவி காப்பாற்றப் பட்டாலுங் கூட, துணையின்றி வருந்துவாளென்றெண்ணினான். இலக்சனனை முன்னணியில் நிறுத்தினான். இலக்சனன் இராவணன் விட்ட அம்புகளால் அடிபடவே, இரமணன் அதனைப் பொறுக்கமாட்டாமல் போருக்குச்சென்றான். தசக்கிரீவன் மாயத்தால் மறைந்து நின்று அநேக மக்களையும் வானரங்களையுங் கொன்றான். இரமணன் தசக்கிரீவனை விளித்து அவனது காற்பெரு விரலையாவது காட்டலாகாதா வென்று சொல்ல, அவன் தனது காற் கட்டைவிரலைக் காட்டியபோது, அதனைக் கொண்டு அவனது குதிரைமுகம் இருக்கு மிடத்தை இலக்குவைத்து எய்து தலையையறுத்தான். இராவணனது குதிரைத்தலை வானரசேனைக்கு மேற் பறந்தது. அதனைப் பார்த்து இரமணன் அது, இனியும் போர்புரிய வேண்டுமா? இறக்கலாகாதா வென்று கூறித் தானும் ஆகாயத்திற் கிளம்பி அநேக அரக்கரைக்கொன்றான். இவ்விதமாக அரக்கர் சேனை அழியவே, இரமணன் சீதை சிறையிருந்த ஒன்பது கோட்டை மதில்களையும் அழித்துச் சீதையை வெளிப்படுத்தினான். பின்னர் மருந்தால் இலக்சனன் உயிரை மீட்டான்.

சுக்கிரீவன் தனது வானர சேனையோடு தனது நாட்டுக்குத் திரும்பினான். இரமணன் சம்புத் தீவுக்குச் சென்று விருந்தொன்று நடத்தினான். அங்கே சீதைக்குப் பிள்ளை பிறக்க அதற்கு லவனென்று பேரிட்டனர். அனுமந்தனை சுக்கிரவனுக்கு மந்திரியாக நியமித்தனர். அவர்கள் இரமணனையும் சீதையையும் இலக்சனனையும் அழைத்துப் பெரும் விருந்தொன்று நடத்தினர். அனுமனும் இரமணனும் பெரும் நட்பினராயினர். சுக்ரீவன் இறந்தபொழுது வானரர் அனுமனை அரசனுக்க, அவன் மறுத்தான்; பின்னர் வானரங்களின் வேண்டு கோட்கிணங்கி யொப்புக் கொண்டான்.

இரமணனுடைய குடிகளி லொருவனை பென்பலனென்பவன் கலகஞ் செய்ய, இரமணன் தன் மனைவியையும் பிள்ளையையும் மலையத்திலுள்ள ஐநூறு இருடியர் புறமாக விட்டுத் தான் சேனையோடு கலகத்தை யடக்கச் சென்றான். அவன் குறித்த காலத்தில் வாராமையால் இராக்கினி கவலைப்பட்டுப்பிள்ளையைஇருடியர்பக்கலிருத்தி விட்டு அரசனைத் தேடிச்சென்றாள். பிள்ளையும் தாயின் பின்னே சென்றது. இதனை யறியாத இருடியர் இரமணன் வந்தால் கவலைப்படுவானென்று கருதி

குச (தர்ப்பை)ப் பில்லினல் ஒரு பிள்ளேயை யுண்டாக்கி உயிர் கொடுத்தனள். இந்த பிள்ளை லவனினின்றும் வேறு பிரிக்கப்படாதபடி ஒத்திருந்தது. சீதை திரும்பி வந்தபோது லவனேப்போன்றிருக்கும் இந்தப் பிள்ளேயைப் பார்த்தாள். அதன் பெயரைக் கேட்டபோது 'குச'னென்றனர். இரு பிள்ளேகளேயும் சேர்த்து வளர்த்துவந்தாள்.

இரமணன் பென்பலனே யழித்துவிட்டுத் திரும்பிவந்தான். ஒருநாள் இரமணன் வெளியே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு லிச்சவி வண்ணனுக்கும் அவன் மனேவிக்கும் வாக்குவாதம் நடந்தது. அவன் மனேவியைப் பார்த்து, இந்த வேசை மற்றைப் பெண்களேப் போலல்ல. இவள் கணவனேடு இருப்பதுபோதாதென்று கருதி பரபுருடர்களோடும் உறங்குகின்ருளென்ருன். அவள் 'பிற பெண்டிரைப்பற்றி நீ ஏதறிவை; இரமண அரசனது உத்தம மனேவி சீதாதேவியைப் பார். 1,00000 ஆண்டு அவள் அரக்கனுன தசக்கிரீவன வசமிருந்து வந்தாள். அவ்வாறிருந்தும் அவள் அவனிடமிருந்து மீட்கப்பட்டு இப்பொழுது உத்தம மனேவியாக விளங்குகிருள். ஆகவே, நீ பெண்டிரின் தன்மையை யறியாய்' என்றனள். இதனேக் கேட்டுவந்த இரமணன் மனச்சஞ்சலங்கொண்டு எவ்வாற்ருலாயினும் பெண்டிர் ஆடவரினின்றும் வேறுபடுவது எவ்வாறு என்று அவளிடமிருந்து அறிய ஆவல்கொண்டான். அவளோடு ஒருவருமறியாதபடி மறைவில் சம்பாஷித்தபோது அவள் 'பெண்டிர் ஆசையென்னும் காற்றிலகப்பட்ட போது கண்ணிறைந்த ஆடவனேயே சிந்தித்திருப்பாள்; அவள் பிறரால் காப்பாற்றப்படும் வரை குற்ற மொன்றும் நேராது; அங்ஙனமின்றித் தனித்த போது தன்னிச்சையை நிறைவேற்றுவாள்; பிறர் கண்டு கேட்கினும் அதற்கு வெட்கமுருது இறுமாந்திருப்பாள்' என்றனள். இதனே யுண்மையென்று கருதி இரமணன் சீதையை யழைத்து அவள் இஷ்டப்படி செல்லலாமென்று கூறி வெளியேற்றினன். அவள் மக்களே யழைத்துக்கொண்டு காட்டுக்குச் சென்ருள். இரமணன் தனித்து அரண்மனையில் வாழ்ந்து வந்தான். ஒருகால் வானரரை இரமணன் விருந்துக்கு அழைத்தான். அனுமான் சீதை அவ்விட மிராததைக் கண்டு நடந்த வரலாற்றை யறிந்தான். அப்பொழுது தான் சீதையை இலங்கையிற் கண்ட நிலேயைக் கூறினன். அதனே நம்பி இரமணன் தான்செய்த தவறைக் கூறிமன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு சீதையை அழைத்துக் கொண்டான். பின்னர் பெருவிருந்தொன்று நடந்தது. அனுமன் தனது நாடு திரும்பினன். இரமணன் மக்களோடு சுகமாக வாழ்ந்து வந்தான்.

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாங் களேயை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்ப ராகில் சிவகதி விளேயு மன்றே.

நடலே வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
சுடலே சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னூர்கிடந் தார்முனி பண்டமே.—அப்பர்.

தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள்

[திரு. T. R. சாரங்கபாணி, M. A.]

(தொடர்ச்சி)

“ நீதிமான்கள் கூப்பிடும்போது கர்த்தர் கேட்டு...அவர்களை எல்லா உபத்திரவங்களுக்கும் நீங்களாக்கி விடுகிறார் ”(34 : 17)

“நான் இளைஞனா யிருந்தேன். முதிர் வயதுள்ளவனு மானேன். ஆனால் நீதிமான் கைவிடப் பட்டதையும் அவன் சந்ததி அப்பத்திற் கிறைஞ்சி திரிகிறதையும் நான் காணவில்லை ” (37 : 25)

மேலோதிய உரைகளான் இறைவன் தன் தொண்டர்களின் தொண்டன் என்னும் பேருண்மை வெளியுறுகின்றது. தனக்குச் செய்த தீமையை மன்னித்திடும் இயல்பு வாய்ந்த இறைவன் தன் தொண்டர்கள் துயரந் தாள வியலாது, ஆ! ஆ!! எனக்கதறி அவர்களுக் குற்ற துயரை நீத்து, அவர்களுக்குத் தன்னருளைச் சுரந்து,

“ கர்த்தராகிய நீர் நீதிமானை ஆசீர்வதித்துக் காருண்யம் என்னுங் கேடகத்தால் அவனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுவீர். ” (5 : 12)

என்னும் உரைக்கேற்ப, தன்னுடைய கேடகத்தால் அவனைத் துன்பமும் துயரமும் அணுகாதவாறு காத்திடும் இயல்பு வாய்ந்தவன் என்பதையும் விளக்கக் காட்டுகின்றார்.

துன்மார்க்கனுடைய இறுதி நரகமே யென முடிவுகட்டிக் கூறிய தாவீது நீதிமானின் இறுதியையுங்கூற மறந்தாரல்லை.

“ நீ உத்தமனை நோக்கிச் செம்மையானவனைப் பார்த்திடு. அந்த மனுஷனுடைய முடிவு சமாதானம்” (37 : 37)

மரணத் திகில் மறைந் தொழிய, இறைவனருள் பெருக, இறைவன் நமக்குத் தோன்றாத் துணைவனாக இருக்கிறான் என்னும் நம்பிக்கைவளர, பேரின்பச் சுவை நுகர, நிலைத்த சமாதானம் நீதிமானின் வாழ்க்கையில்,—இறைவனால் “திரப் படுத்” தப்பட்ட அவனுடைய வாழ்க்கையில்—மிளிரும் என்பது தேற்றம்.

“கர்த்தாவே யார் உம்முடைய கூடாரத்தில் தங்குவான்? யார் உம்முடைய பரிசுத்த பர்வதத்தில் வாசம் பண்ணுவான்? உத்தமனாய் நடந்து நீதியை நடப்பித்து, மனதார சத்தியத்தைப் பேசுகிறவன் தானே.” (15 : 1-5)

“ யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்திலேறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்? கைகளில் சுத்த முள்ளவனும், இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து தன் ஆத்துமாவை மாயைக் கோப்புக் கோடாமலும், கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே ” (24 : 3-4)

என இவ்வுரைகளான் தாவீதுமன்னர், பக்தனின் - நீதிமானின் - இறுதியை விளக்குகின்றார். இவ்விரு வுரைகளையும் நாம் ஆழ்ந்து நோக்குழி, நீதிநெறி பற்றி உத்தம வழி நண்ணி, சத்யம் என்னும் கோலூன்றி, அகமும் புறமும் சுத்தமாக இருந்து, போலி வேடம் பூண்டு புறவேடந் தாங்கி அகத்தூய்மை யின்றித் திரியாது நிற்கின்றவனே ஆண்டவன் பேரருளைப் பெறுதற்குரியவன் என்னும் மெய்ம்மையும் இனிது போதருகின்றது. எனவே, அகப்புறத் தூய்மையுடன் சத்ய நெறியில்,உத்தம வழியில், இறைவன் மாட்டு மாறு இல்லா நம்பிக்கை யுடையவனே நீதிமானவன் என்னும் உண்மையும் விளங்குகின்றது. அத்தகைய நீதிமானே மெய்யடியான் ; “கர்த்தாவின் கூடாரத்தில் தங்க ” அருகனவன்.

தாவீது மன்னரின் மெய்யறிவுறுத்துங் கீதங்களை ஆராயுங்கால், ஆண்டவு

னுக்கு நாம் அளித்தற்குரிய பலியைப் பற்றியும், அப்பலியின் இயல்பைப்பற்றியும், தாவீது ஓதியுள்ளதற் கேற்ப ஆய்ந் துணர்தல் அறிவுடைமையே யாகும்.

தாவீது மன்னரின் காலத்தில் போலி வேடதாரிகள் நிறைந்திருந்தார்களென வும், மக்கள் கண்டதை இறைவனுக்குப் பலியாக அளித்தார்களெனவும், மதம் அகத்தூய்மையுடனும், நெறி விளக்கத்துடனும் அமைக்கப்படவில்லை யெனவும், ஆராய்ச்சியான் கண்டறிகிறோம். எனவே, தம்முடைய காலத்தில் சமயம் என்ற பெயரான் இயற்றப்பட்ட தீமைகளைக் களைந்து, உண்மையை அறிவுறுத்தி, அறிவு புகட்டுவதையே தம்முடைய கடனாகக் கொண்ட தாவீது மன்னர், எந்நெறி நின்று, தாம் இறைவனருளைப் பெற்றாரோ அவ்வுண்மைகளை, தாம் பெற்ற இன்பம் பிறரும் பெற்றிட அனைவருக்குங் கீதங்கள் வாயிலாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஆட்டையும் மாட்டையும் ஆண்டவனுக்கு மூடத்தனமாகப் பலியிட்ட அக்காலத்தில் - ஆண்டவனின் மெய்யியல்பை யோராது புறவேடங்களில் பற்று மிகுந்த அக்காலத்தில்,

"பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை" (51 : 16)

என வீரர்போலும் அஞ்சாது நாட்டின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு முற்றும் முரணான உண்மையை உணர்த்திய மாண்பு தாவீது மன்னருக்கே உரியதெனக் கூறினும் முரணாகாது. எண்ணிறைந்த பொன்னைப் பெருமானுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்திய அக்காலத்தில், அத்தகைய பலியையளித்தலான் பாவ நிவாரணமுண்டெனக் கண்மூடித்தனமாய் நம்பிய அக்காலத்தில்,

"பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பாமல் என் செவிகளைத் திறந்தீர். சர்வாங்க தகன பலியையும், பாவ நிவாரண பலியையும் நீர்கேட்கவில்லை" (40 : 6)

எனத் தீரமாய் உண்மையை அறிவுறுத்தியவர் தாவீது மன்னரே யாவர். இதே முறையில் மன்னருக்கு ஆயிரவாண்டுகளுக்குப்பால் தோன்றிய இரக்ஷகரும் "என் ஆண்டவன் உறையுங் கோயிலைக் கள்ளர் குகைகளாக மாற்றினீர்" எனக் கடிவதையும் நோக்குக.

இவ்வாறு அக்கால வழக்கத்திற் கேற்ப, அளிக்கப்படும் பலியை ஆண்டவர் வேண்டவுமில்லை; விரும்பவுமில்லை யென முடிவு கட்டி உறுதி கூறிய தாவீது,

"தேவனுக் கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்" (51 : 17)

என அகத்தூய்மையையே வலியுறுத்துகின்றார். "ஒவ்வொரு இருதயத்தையும், தலைசாய்க்க இடமற்றயான், என்னுடைய உறையுளாக்கிடத் தட்டுகின்றேன். ஆனால் பெரும்பாலும் அவைகள் திறக்கப்படுவதில்லை" யென இயேசுபிரான் வருந்துவதும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றது. ஆண்டவன் வேண்டும் பலியாது? அகத்தூய்மை - அகத்தூய்மை - அகத்தூய்மையேயாகும். அத்தகைய தூய்மை மிகுந்த அகமே ஆண்டவன் உறையுங் கோயிலாகும். உலகிற்கு ஆதியாயிலங்குந் தனி முதல்வன், ஆடுகளையும் மாடுகளையும் பொருளையும் வேண்டுகின்றார் இல்லை. பாவ வுணர்வாலும் தன்னருளாலும், தன்னை யுணர்ந்து பரிசுத்தமாகிய அகத்தையே அவர் வேண்டுகின்றார்.

அத்தகைய தூய அகமுடையான் ஆண்டவர் தன் மேல் காட்டிய அன்பை ஆண்டவரால் படைக்கப்பட்ட பொருள்களின் மேல் காட்டுகின்றான்; என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்னும் பேருண்மையை உணர்கின்றான். இவ்வுண்மையே,

"சிறுமைப்பட்டவன் மேல் சிந்தையுள்ளவன் பாக்கியவான்" (41 : 11)

என்று தாவீது மன்னரை இயம்புமாறு தூண்டியது.

இதழ் 5.

முடிவுரை

இதுகாறும் அளித்த மகுடத்திற் கிணங்க, தாவீது மன்னரின் கீதங்களேயே ஆடிப்படையாகக் கொண்டு, தாவீது மன்னரின் கடவுளுணர்வையும், கடவுளியல்பையும், அவர் நமக் கறிவுறுத்திய அறவுரைகளேயும் ஆய்ந் தறிந்தோம். இயன்றவரையில் ஆங் காங்குத் தாவீது மன்னரின் சமயக் கொள்கைகளேயே இரக்ஷகரின் மெய் யுரைகள் வலியுறுத்துகின்றன எனவுங் கண்டோம்.

இனி, சென்ற சில மாதங்களாய் மாதமொரு கட்டுரையாக வரைந்தோதிய ஆராய்ச்சி யுண்மைகளே இறுதி யுரையுள் சுருங்கக் கூறிமுடித்தல் சாலவும் நன்ருகும்.

மரணத்திகில் நம்மைத் தோன்ருத் துணைவ ஞெருவனே நாடுமாறு உந்துகின்றது; இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கை யுண்டாக்கின்றது; அத்தகைய நம்பிக்கை இறைவனே நமக்கருள்புரியுமாறு தூண்டுகின்றது; இறைவனருளால் மெய்யுணர்வை நாம் பெறுகின்ருேம். அம் மெய் யுணர்வு பாவ வுணர்வாகி, புறவேடத்தை வாட்டி அகத் தூய்மையை நாட்டுகின்றது; அன்புருவாய் இலங்கும் இறைவனுக்கு நம்முடைய அகமே ஏற்ற பலியாகும்; அன்பு நெறியே இன்ப வாழ்வைக் கூட்டும்.

இதுகாறும் நாம்ஆராய்ந்ததிலிருந்து, தாவீது மன்னருக்குப் பக்கத் துணையாக விருந்து பேரின்பத்தை நல்கிய முறைகள் மேலோதிய மெய்யுரைகளில் பதிந்து கிடத்தல் தெற்றென விளங்குகின்றது. அஃதல்லான் தாவீதுமன்னர் மதப் பற்றுடையா ரல்லான் மதச் செருக்கு நிறைந்தவரல்லே யென்பதை ஒருவாறு குறித்திருக்கிருேம். அவர் பற்றிய சமயம் அன்பாயிலங்கும் ஆண்டவனுடைய சமயம். அவர் பற்றிய நெறி அன்பு நெறி. அவர் நாட்டிய வழி இன்ப வழியே யாம்.

தளராத சமயமெலாம் எந்தெய்வம் உந்தெய்வமென எதிர்வழக்கிடுந் தற் காலத்தில், தாவீது மன்னரின் கீதங்கள் சமய பேதங்களுக் கப்பால் தனித்தியங்கும் ஆண்டவனருளேப் பெற்றிடற்குரிய எளிய வழியை விளக்குகின்றன வென்பது தேற்றம்.

மதச் செருக்கொழிக, மத பேதம் அழிக, அன்பு நெறி ஓங்குக, இன்ப வாழ்வு செழிக்க, இறைவன் அருள் புரிக.

கமலநாதன்

[திரு. எஸ். ருத்ரபதி, B. A.]

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழிவழங்குந் தென்ஞடா மிந் நன்ஞடதனில் தமிழரசு நடாத்திவரும் புதுக் கேட்டையில் கமலநாதன் என்பான், அந்தணர் மரபில் சுமார் முப்பதாண்டுகட்கு முன்தோன்றினுன். அவன் இளம் பருவத்தே பல கலேகளிற் பயின்று தேர்ச்சியுற்ருன்; ஆங்கிலத்தில் பீ. ஏ. பட்டம் பீடுறப் பெற்ருன்; நற்குணங்கள்எல்லாந் திரண்டோருருவெடுத்தாற் போன்றவன்; ஆடவர்க்குரிய இலக்கணம் ஒருங்கமையப் பெற்றவன். அவன் தன் இளமைப் பருவத்தைக் கல்வியிலேயேகழித்து வந்தாஞதலால் அவன் தோழர்கள் அவனே "அருங்கலே விஞேதன்" என்ற பெயரிட்டழைத்து வந்தார்கள். அவன் கல்வியிலேயே காலத்தை யெல்லாங் கழித்து வந்தமையால், கன்னியர் இன்பவாழ் வின்னதென் றறியாதிருந்தான்.

இங்ஙனமாகக் கமலநாதன் இருந்து வருநாளில், ஓரிரவு அவன் அயர்ந் துறங்குங்கால் நீண்டதொரு கனவு கண்டெழுந்தான்; அக்கனவில் எழில் மிகுந்த ஒருகன்னி, தன்னெதிரே வார்துகில் சோர நின்றுரையாடக் கண்டான்; அக் கனவு கண்ட நாள் முதல் கன்னி எந்நாட்டாள் கொல்லோ, யார்மகள் கொல்லோ வென்று அறிதற் பொருட்டுப் பெரு முயற்சி கொண்டு தான் செல்லுமிடங் களிளெல்லாம் கன்னியர்களைக் காண நேரின் அவர்களை யுற்று நோக்கி வந் தான். இவ்வண்ணம் நாட்கள் பல கடந்தன. தான் கனவில் கண்ட கன் னியை அவன் கண்டா னில்லை. நாட் கள் கடந்து வாரங்களாயின.

ஒருநாள் மாலையில் ஓர் அழைப்பிதழ் கமலநாதனுக்கு வந்தது. புதுக்கோட் டைக்குச் சமீபமாகவுள்ள ஒருகிராமத் தில் நிலாச்சோற்று விழா அன்றிரவு நடைபெறுமென்றும், அதற்கு அவசியம் வருதல்வேண்டுமென்றும் எழுதப்பட்டி ருந்ததைக் கமலநாதன் கண்டான். தன் னுடைய மனம் சற்று சஞ்சல மடைந் திருப்பதைப் போக்கிக்கொள்ள அது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று கருதி அந்தக் கிராமத்தை நோக்கி அவன் புறப்பட்டான்.

அவ்வூரருகே யோடிக் கொண்டிருக் கும் வெள்ளாற்று மணற் பரப்பில் நிலாச் சோற்று விழாவைச் சிறப்புற நடத்தக் கல்வியறிவு நிறைந்த இளங் கன்னிமார்களும் காளையனைய வாலிபர் கள் பலரும் வந்து குழுமியிருந்தனர். கமலநாதனும் குறிப்பிட்ட நேரத்தே போய்ச் சேர்ந்தான். காலமோ வசந்த காலம். தூயவானில் முழுமதி தோன் றித் தன் அமுத கிரணங்களால் வந் திருந்தோர்க்கு இன்பமூட்டிற்று. 'மங் கல மங்கையராய் மன்னவர் கன்னி யாய் திங்கள் நிறைந்து வருஞ் சேயி ழையார்' நடைபோல் தென்றல் அசை ந்து வந்து அங்குக் குழுமியுள்ளார்க்கு இன்னும் மிகுந்த களிப்பையூட்டியது. அங்கு வந்திருந்தோரில் பலருக்கு மணம் ஆகவில்லை. இவ்விரு பாலாரும் ஒருங்கே யுட்கார்ந்து கொண்டு அங்கே கொணரப்பெற்ற சித்திரான்னங்களைச் சில கன்னியர்கள் எடுத்துக்கொண்டு வழங்க, அனைவரும் உண்ணத் தொடங் கினர். அங்ஙனம் வழங்கி வருங்கால் கமலநாதன் அவர்களை மிகவும் உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டே யிருந்தான். அவன் எண்ணம் சித்திரான்னங்களில் அல்ல; தன்கனவில் தோன்றிய கன்னி யார் என்பதை அறிவதிலேயே சென் றது.

அக்கூட்டத்தில் உள்ள மாரகதவல்லி யென்பாள் கமலநாதனைப் போலவே சின்னாட்களுக்கு முன்பு ஓர் இளங்காளை யைத் தன்கனவில் கண்டு அதுமுதல் அத்தகைய பேரழகுடைய ஆடவனைக் காண விரும்பியிருந்தா ளாதலால், இரு வரும் அங்கு ஊழ்வினை கூட்டிவைக்க ஒருவரை யொருவர் நன்றாகக் கவனித் தார்கள்; முந்தைவினை குறுகினதால் அவர்கள் அளவிலாக் காதல் கொண்ட வர்களாய்ப் பரவச மடைந்தார்கள்.

நிலாச்சோற்று விழாவில் சித்திரான் னங்கள் வழங்கின பின்னர் யாரேனும் ஒரு கன்னியோ அல்லது இளைஞனோ பாடும் வழக்கமுண்டு. அவ்வழக்கத்தை யொட்டி மரகதவல்லி யென்பாளைப் பாடுமாறு ஏனையர் வேண்டிக் கொண்ட னர். அகப்பொருட் சுவை ததும்பக் கூடிய ஓர் அழகிய பாட்டை அவள் தனது இனிய குரலில் இசைத்துப் பாடினள். அவள் அழகில் ஈடுபட்டு நின்ற கமலநாதன், பைந்தொடியின் இனியகீதங் கேட்டு நெஞ்சுருகி நெடு மரம்போல் நின்றான். அங்கு வந்திருந் தோர்களில் பலர் தேசீயப் பாட் டொன்று பாட வேண்டுமென்று வேண் டினர். மரகதவல்லி "காந்தியோ பரம ஏழை சந்நியாசி" என்னும் பாட் டைப் பாடி முடித்தாள். கதரைப் பற்றியொரு பாட்டுப்பாட வேண்டு மென்றனர். அங்ஙனமே அவளும் பாடி னள். ஆனால் அங்கு வந்திருந்தோரில் ஒருவரும் கதர் அணிந்தவரில்லை. மர கதவல்லியும் அயல் நாட்டுடை யுடுத்தி

யவளே. காதிற்கின்பமான பாட்டுக்களைக்கேட்க அவர்கள் விரும்பினார்களே தவிர அவைகளின்படி நடப்பதற்காக அப்பாட்டைக் கேட்கவில்லை. இத்தகைய வழக்கம் நமது நாட்டில் அநேகமாய் எல்லாஇடங்களிலும் காணப்படுகின்றது.

அங்கு வந்திருந்த மடவார்களும் ஆடவர்களும் ஆங்கிலப் பயிற்சிமிக்குடையவர்களாதலால், இருவரும் அளவளாவி சமத்துவம் பாராட்டிக் கைகுலுக்கிக் கொண்டு நீண்டநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஆங்கில மாதர்க்கு அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களும் இல்லையென்றேகூறலாம். தற்காலம் இந்நாட்டிலும் அவர்களைப்போல நடையுடை பாவனைகளைப் பின்பற்றுகின்றவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலக் கல்வி பயின்றவர்களே யாதலால் இவ்விழாவிற்கு வந்திருந்தவர்கள் ஒருவரை யொருவர் கைகுலுக்கித் தனித்தனியேயிருந்துநீண்டநேரம் உரையாடினார்கள் என்று கூறுவதில் ஆச்சரியமில்லை. மரகதவல்லியும் கமலநாதனும் தங்கள் தங்கள் மனத்திருந்த காதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். பிரிந்தவர்கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ என்பதுபோலப் பழம்பிறப்பில் இருவரும் காதலன் காதலியா யிருந்திருப்பார்களோ வென்றையுறும் வண்ணம் நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். இன்றேல் கனவிடைத் தோன்றியிரார். இருவரும் நெடுநேரம்வரை பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண் டிருந்தனரே தவிர அவர்கள் தாங்க ளிருவரும் எக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பன முதலிய விவரங்களை யறிந்து கொள்ள மறந்துவிட்டார்கள். அதுதான் அன்பின் தன்மை.

அன்பு அதிகமானால், அது சாதி குலம் பிறப்பு எல்லாவற்றையுங் கடந்துநிற்கும். கடைசியாக விடைபெற்றுக்கொள்ளுங்கால் கமலநாதன் மரகதவல்லியைப் பார்த்து, "நீயார் மகள்" என்று கேட்டான். அதற்கவள், 'இராமசாமிப்பிள்ளையின் மகள்'' என்று பதிலிறுத்தாள். இச்சொல் கேட்டதும் இடியேறுண்ட நாகம்போல் அப்படியே மயங்கித் தரையில் வீழ்ந்தான். மரகதவல்லி திடுக்கிட்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவளாய் அவனை வாரியெடுத்து மடிமீது வைத்துக்கொண்டு பக்கத் திருந்த கூஜாவில் உள்ள நீரையெடுத்து முகத்தில் தெளித்துத் தன் முன்தானையால் வீசினாள். கமலநாதன் சிறிது மயக்கந் தெளிந்தெழுந் துட்கார்ந்தான். மரகதவல்லி "என் அரும்பெறல் காதல! என்ன காரணம் இங்ஙனம் அடியற்றமரம் போல் தரைமீது சாய்ந்தனை! அதைக் கூறவேண்டு கின்றேன்" என்றாள். கமலநாதன் அதன்காரணத்தை யுரைப்பதற்குச் சற்றுத் தயங்கினான் எனினும் கூறாவிடில் தன்காதலிமனம் நோகுமென் றஞ்சிக் கூறலுற்றான் :—

"பைங்கிளியே! ஊழ்வினை வயத்தால் நாம் ஒருவரையொருவர் நேரில் காணாத காலத்தே கனவிடைக் கண்டு காதல் கொண்டோம். அக்கனவு கண்ட நாள் முதல்நான் உன்னைத்தேடித்திரிந்தேன்; இன்றிரவுதான் கனவிடைத் தோன்றியவுன்னைக் காணும் பேறுபெற்றேன்; உறுதியாக வுன்னை மணம் புரிந்து கொள்ள முடியுமென் றெண்ணினேன். ஆனால் நீ இராமசாமிப்பிள்ளையின் மகள் என்று கூறுகின்றாயே! இதற்கென் செய்வேன்! அவர் என்தந்தையின் பகைவராயிற்றே! அத்துடன் அவர் வேளாண் மரபினராயிற்றே! கலப்பு மணத்திற் குடன்பட மாட்டாரே! உன்னை எனக்குக் கொடுக்கச் சம்மதியாரே! என் செய்வேன்! அதைக்கருதவே மயக்க முற்றேன்" என்று கூறலும், மரகதவல்லி "இன்புறுகாதல! நீ அஞ்சற்க! எந்தை என்னை உன்னையன்றி வேறு யாருக்கேனும் மணம் புரிவிப்பதாய்க் கூறினாலும் உயிர்விட்டு விடுவேன்; உன்னையல்லாது வேறு யாரையும் மணம்புரிவ தில்லையென்பது எனது உறுதி. அதற்கெனக் கவலவேண்டாம்'' என்று கூறித்தேற்றினாள். இரவுசுமார் 2மணியிருக்கும். யாவரும் தங்கள் தங்களிருப்பிடங்கட்குத் திரும்பிச் சென்றனர். விருந்தினராய்

வெளியூர்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அவ்வூரிலுள்ள பொதுமன்றம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பொதுமன்றம் அவ்வூரின் வடதிசைக் கண் அமைந்திருந்தது. அதன் எதிரில் வானளாவிய தென்னைகள் நிறைந்த ஓரழகிய சோலையிருந்தது. வேனிற் காலமாதலால் இளந்தென்றல் வீசிக் கொண்டிருந்தது. தென்றற் காற்று வீசுதலும் பூர்ணசந்திரன் தன்குளிர்ந்த கிரணமாகிய கரங்களால் மிகுந்த மகிழ்ச்சி யூட்டலும் அவ்வேனிலுக்குரிய மன்மதன் தன் கணைதொடுக்க ஆரம்பித்தான். கமலநாதன் காதலி தன்னைக் கருத்தினில் நினைத்த வண்ணமாகவே அன்றிரவைக் கழித்தான். பொழுது புலர்ந்தது. கதிரவனும் பல்லாயிரக் கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு குணதிசைத் தோன்றினன். கமலநாதனும் ஏனையரும் தங்கள் ஊர்களுக்குச் சென்றனர்.

நள்ளிரவில் தன் உயிர்க்காதலனைப் பிரிந்த மரகதவல்லியும் "இன்னுயிர்க் காதலனை யினி யென்று காண்பேன்" என்ற ஏக்கத்துடன் தன்வீடு போய்ச் சேர்ந்தாள். ஏனைய பெண்களும் தங்கள் இல்லங்களுக்குச் சென்றார்கள். மரகதவல்லி தன் காதலனை நினைத்த வண்ணமாகவே அன்றிரவைக் கழித்தாள்; மறுநாட் காலையில் படுக்கையைவிடுத்து எழுந்தாள். தோழியர்கள் வந்து சூழ்ந்து கொண்டு தங்கள் தலைவியின் முகவேறுபாட்டிற்குக் காரணம் வினவினார்கள். மரகதவல்லி யொன்றுங் கூறாது வாளாவிருந்தாள்; ஆனால் தன் னுற்ற தோழியொருத்திக்கு மாத்திரம் உண்மையைக் கூறியிருந்தாள்.

சிலநாட்கள் இருவருக்கும் கடிதப் போக்கு வரத்து நடந்து வந்தது. ஒருநாள் கீழ்க் கண்டவாறு ஒருகடிதம் மரகத வல்லிக்கு எட்டிற்று.

இளங் கரும்பே!

நலம். யான் முன்னர் விடுத்த முடங்கலுக்கு நீ இதுகாறும் பதில் எழுதா திருந்தமைக்குப் பெரிதும் வருந்துகிறேன். சென்ற சின்னாட்களாக உன் மெய்த் திருமுகம் காணப்பெறாதவனே யெனினும் உன் கைத் திருமுகமாவது கண்டு களிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தால் எழுதினேன். பதில் கடிதம் பெறும் பாக்கியம் பெற்றேனில்லை. ஆருயிர்க் காதலி! உன் பிரிவால் என் நெஞ்சம் நெருப்பிடை யிட்ட மெழுகென உருகுதே; ஒருநாள் கழிதல் ஓர்ஊழி கழிதல்போலிருக்கிறதே. உன்னைப் பார்த்தாலும் கண் குளிரும்; நினைத்தாலும் மனங் குளிரும். உன்னைப் பிரிந்து உலகில் உயிர் வாழ்தல் முடியாத காரியமே. இன்றிரவு சுமார் 12 மணிக்கு உன் தோட்டத்தின் பின்புறத்தில் வந்து சந்திக்கிறேன். நீ அவசியம் வந்திருப்பா யென்று நினைக்கிறேன்.

இங்ஙனம்:

உன்னுயிர்க் காதலன்,

கமலநாதன்.

இக்கடிதத்தைப் பார்த்ததும் இன்னுயிர்க்காதலனைக் காணலாம் என்னுமாசையால் ஆனந்த சாகரத்தில் மரகதவல்லி மூழ்கினள். அன்றையபொழுதைத் தோழியர்கள் கூட்டத்திலிருந்து கழித்து அவர்களுடன் அளாவளாவினள் எனினும் அவள் சிந்தையெல்லாம் கமலநாதனைப் பற்றியே நின்றது. இப்பாவையின் நெஞ்சம் ஓராத தோழியர்களிற் சிலர், "என்ன ஒருநாளுமில்லாது நம் தலைவி இங்ஙனம் பெருமுச்சு விடுகிறாள். ஆழ்ந்த சிந்தையளாயிருக்கிறாள்" என்று தங்களுக்குள்ளே பேசிக் கொண்டனர். இங்ஙனம் தன் தோழியருடன் பகற்பொழுதைப்போக்கினள் மரகதவல்லி. கதிரவன் குடகடல் வீழ்ந்தான். புன்மாலை யந்தியும் வந்துற்றது. அந்தக் காலத்தில் பிரிந்தவர்கள் துயருழத்தல் இயல்பன்றோ! மரகதவல்லி நெஞ்சம் நெக்குருகி நெடுமரம்போல் நிற்பாள்; சிறிது நேரத்திற்கு ஒருமுறை பெருமூச்சு விடுவாள். இரவு சுமார் 9 மணிக்கு இராப்போஜனம் ஆயிற்று. போஜனமான பிறகு யாவரும் சேர்ந்து சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் படுக்கையறை புகுந்து படுத்துறங்கினார்கள்.

மரகதவல்லி மாத்திரம் தன் படுக்கையறை சென்று இரவு சுமார் 11மணி வரை விழித்துக் கொண்டிருந்து விட்டு யாவரும் உறங்கியதும் தான்மாத்திரம் தனியே புறப்பட்டுத் தன் வீட்டின் பின்புறஞ் சென்று தன் கொல்லையில் தன் இன்னுயிர்க் காதலன் வரும்வழி மேல் விழிவைத்த வண்ணமே காத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு நிமிஷம் கழிவது ஒருயுகம்போ விருந்தது. சரியாக 12 மணிக்குக் கொல்லைக்குள் ஒருருவந் தோன்றிற்று; நெருங்கி மரகதவல்லி நின்றதிசை நோக்கி வந்தது. சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் ஒருவரை யொருவர் உணர்ந்துகொண்டனர். உடனே மரகதவல்லி தன் காதலனை நோக்கி "ஏன் இவ்வளவு நேரம்" என்று கேட்டாள். கமலநாதன் தான் சரியாகத்தான் வந்ததாகக் கூறினன். காதலர்கள் பிரிந்திருக்குங்கால் நேரம் மிகவும் மெதுவாகச் செல்வது போல் தெரியும். ஆகையால் ஒருமணி நேரம் தனியே காத்துக் கொண்டிருந்தாளாதலால் அதிக நேரங் கழிந்து விட்டதுபோல் தோன்றிற்று. ஒருவரை யொருவர் கட்டித்தழுவிக் கொண்டு தங்கள் மணவாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்தித்தார்கள். மரகதவல்லி பெருமூச்சு விடுத்து கண்ணில் நீர் பெருக்கினள். கமலநாதன் காரணம் வினவ, மரகதவல்லி தன்னைத் தன் தந்தை வேறொருமணமகனுக்கு மணஞ் செய்து கொடுத்துவிட நிச்சயித்திருத்தலையும் அங்ஙனம் கொடுத்து விட்டால் உயிர் விட்டு விடுவதாகவும் புகன்றாள். இச் சொல் தன் செவியில் எறிவேல் பாய்ந்த புண்ணிலாம் பெரும் புழையில் கனல் நுழைந்தாலெனப் புகுந்தது. "இறைவன் திருவுள்ளம் எப்படியோ அப்படியே யெல்லாம் நடக்கும். அதற்கென வருந்த வேண்டாம்" என்று மரகதவல்லி தேறுதல் கூறச் சற்று ஆறுதல் உற்றான். அளவிலாக் காதல் கொண்டவர்களாதலால் நெடுநேரம் ஒருவரை யொருவர் பிரிய மனமிலாய் உரையாடியவண்ணம் நின்றார்கள். கமலநாதன் பின்னர் ஒரு முறை சந்திப்பதாகக் கூறி விட்டுச் சென்றான்.

மரகதவல்லி பெருமூச்சுடன் தன் வீடுபோய்ச்சேர்ந்தாள். சுமார்5மணிக்கு அவள் தன் படுக்கையிற் சென்று ஒருவரும் அறியாதவாறு படுத்துக்கொண்டாளேனும் கண்ணுறக்கங் கொள்ளவில்லை. போது புலர்ந்தது. மரகதவல்லி ஆழ்ந்த சிந்தையளாய்த் தன் இல்லில் உள்ள நூல் நிலையத்தினின்றும் ஒரு நூலையெடுத்து வாசிப்பவள் போன்று தன் எண்ணமெல்லாம் இன்னுயிர்க் காதலன்பால் விடுத்து மரப்பாவைபோ விருந்தாள்.

மரகதவல்லியின் தந்தை இராமசாமிப்பிள்ளை யென்பாரும் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவரே. அவர் தம் பெறலரும் மகளை, தம் குலத்திடைத் தோன்றிய கந்தசாமி என்னும் மாணவனுக்குக் கொடுக்கத் தம்மனதுள்ளேயே நிச்சயித்திருந்தார். கந்தசாமி யென்பார் பி. ஏ. வகுப்பில் படித்து வந்தார்; மிகவும்கூர்த்தமதியுடையார்; அந்த ஆண்டுப் பரீட்சைக்குப் போகவேண்டியவர். ஆதலால் அவரது தாய்தந்தையர் பரீட்சை முடிந்ததும் மணம்புரியலாமென்று நினைத்திருந்தனர். ஏனெனில் "விவாஹோ வித்யாநாச" என்று முதுமொழி கூறுவதால் கல்வி பயின்று வரும் மாணவர்களுக்கு மணம் புரிந்தால் அவர்கள் மனம் கல்வியினின்றும் வேறுபட்டுக் கலவியில் சென்று வீணே கெட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது கண்கூடு. அதனால் அந்தஆண்டுப் பரீட்சைகாலத்தை எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். தவிர இராமசாமிப் பிள்ளைக்குத் தம் மகளை மற்றொரு குலத்தில் உதித்தவனுக்குக் கொடுப்ப தென்பது பொருத்த மற்ற விஷயமாகும். கமலநாதன் நாட்டுப் பற்று மொழிப்பற்று மிக்குடையவன். அடிக்கடி நாட்டின் விடுதலை கருதிச் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றி யிருக்கிறான்; பல கட்டுரைகளும் வரைந்துளான்.

உலகம் போற்றும் உத்தம அடிகளாகிய காந்தியடிகள் ஒத்துழையா

இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் "அன்னிய நாட்டுத்துணி விலக்கு" என்னும் பொருள் பற்றிக் கமலநாதன் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் மிக அழகாகப் பேசினான். அந்தச் சொற் பெருக்கில் தற்போதுள்ள ஆங்கில ஆட்சி முறையைப்பற்றித் தாக்கிப் பேசிய காரணத்தால் இவ்வரசாட்சியில் உட்பட்டிருக்கும்புதுக்கோட்டை யரசாங்கம்உடனே கமலநாதனை நாட்டை விடுத்துச் செல்லக் கட்டளை யிட்டது.

கமல நாதன் தனது நாட்டை விடுத்தேகும்படி பிறந்த கட்டளைக்கு மனம் வருந்தினானில்லை; தன் இன்னுயிர்க்காதலி மரகதவல்லியைப் பிரிவதைக் கருதியே மனம்நொந்தான். இச்செய்திஅவள் கேட்டால் ஒருகால் உயிர் விடினும் விடுவாளே யென்று நினைத்தான்; அங்ஙனே ஆலோசித்த வண்ணம் தரை மீது வீழ்ந்து கிடந்தான். ஒரு வண்ணம் துயரம் நீங்கி எழுந்து நெஞ்சைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு ஒரு முடங்கல் எழுதித் தன் தோழன் ஒருவன் மூலம் மரகதவல்லிக்கு அனுப்பினான்.

அன்றிரவெல்லாம் தன் பிறந்த நாட்டை விட்டுப் போவதால் தன் காதலி முதலானவரைப் பிரிய நேரிடும் என்பதைக் கருதி நெஞ்சம் புண்ணாகி உறக்கமின்றிப் படுக்கையில் கிடந்தான். பலப்பல எண்ணங்கள் தோன்றின. தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமாவென்றும் நினைந்தான். ஆனால் அவன் தாயுமானார் முதலிய பெரியார்கள் பாடல்களும் பயின்றவனாதலால் "எண்ணரிய பிறவிதனில் மானுடப் பிறவி தான் யாதினும் அரிதரிது காண், இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ ஏது வருமோ அறிகிலேன்" என்ற இரண்டடிகள் நினைவுக்கு வந்தன. உடனே அந்த எண்ணத்தை அடியோடு விடுத்தான். அன்றிரவை இம்மாதிரி பல்வேறு எண்ணங்களை எண்ணிய வண்ணமே கழித்தான்.

மறுநாட் காலையில் கமலநாதன் தன் படுக்கையை விடுத்து வெளியில் வந்தான். வந்ததும் எதிரில் நின்ற போலீஸ் கமிஷனரையும் மோட்டாரையும் பார்த்தான். கமிஷனர் உடனே கமலநாதனை மோட்டாரில் ஏறச் சொன்னார். கமலநாதனும்,'கமலநாதன்விதித்த விதி' என்று ஒன்றுங் கூறாது மோட்டாரில் ஏறினான். உடனே வாகனம் வடதிசை நோக்கி விரைந்து புறப்பட்டது. "என்றினி புதுவை காண்பன்: எப்பகல் மரகதவல்லி தன் திருமுகச் செவ்வி காண்பேன்" என்று தியானித்த வண்ணமாய்ச் சென்றான். புதுக்கோட்டையின் எல்லை வந்ததும் கமலநாதனை இறக்கி விட்டு அவர்கள் திரும்பினார்கள். அவ்விடத்துள்ள கந்தர்வ கோட்டை என்னும் ஊரில் அன்று முழுதும் கமலநாதன் தங்கி யிருந்தான். தன் காதலியை அந்த வூரில் வந்து சந்திக்குமாறு கடிதத்தில் அவன் எழுதி யிருந்தான்.

இஃதிங்ஙனமாக,கமலநாதனைப் புதுக்கோட்டையை விடுத்தனுப்புஞ் செய்தி காட்டுத் தீ போல் எங்கும் பரவிற்று. மரகதவல்லி இச் செய்தியைக் கேட்டாள். இடியேறுண்ட நாகம் போல் படி மிசை விழுந்து புரண்டாள். சற்று நேரத்திற் கெல்லாம் ஒரு சிறுவன் ஒரு கடிதத்தைக் கொணர்ந்து அவள் கையில் கொடுத்தான். அதை வாங்கிப் பிரித்துப் பார்த்தாள். அதில் பின் வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது:—

"இன்னுயிர்க் காதலியே! இறைவனருள் புரிவானாக! முன் செய்த தீவினைப் பயனால் யான் இன்று தேசப் பிரஷ்டஞ் செய்யப் பெற்றேன். என்னை நாளைக்காலையில் புதுக்கோட்டையினின்றும் ஈர்த்துச் சென்று கந்தர்வ கோட்டையருகே யிறக்கி விட்டு விடுவார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ஏனெனின் அத்துடன் நமது சமஸ்தானத்தின் எல்லை முடிவடைகின்றது. இதைப்பற்றி நீயொரு சிறிதுங் கவலற்க. "பெறுதலும் இழத்தலும் இடையூ றுறுதலும் உறுமிடத்தெய்தலும் துக்கசுக முறுதலும் பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலும் சாதலும் கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கும்" என்பதை நீ நன்குணர்ந்தா யாதலால் இதன் பொருட்டு ஒரு சிறிதும் வருந்த மாட்டாய் என்று நினைக்கின்றேன். நான் என்தாய்

தந்தையரைப் பிரிதலில் வருந்தவில்லை; ஏனெனின் என் இளஞ் சோதரர்கள் இவர்களைப் புரந்து வருவார்கள் என்பதறிவேன். புதுவையை விடுத்துப் போகின்றேனே என்பதிலும் வருத்தமில்லை. ஏனெனின் "யாதும் ஊரே" என்ற பெரியார் வாக்கிற் கிணங்க எங்கிருந்தாலும் கவலையில்லை. ஆனால் என் மனமுழுதுங் கொள்ளைகொண்ட உன்னைப் பிரிவதற்குத்தான் மனந் துடிக்கின்றது. ஆகையால் நீ எப்படியேனும் புறப்பட்டு வந்து கந்தர்வ கோட்டையில் சந்திப்பாயாக. ஏனையவற்றைப்பற்றி யாம் நேரில் பேசிக்கொள்வோம். இறைவன் திருவருளால் மீண்டுஞ் சந்திக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

இங்ஙனம் :

காதலன்,

கமலநாதன்.

இதை வாசித்தாள். ஒன்றுந் தோன்றாது திகைத்தாள். பார்த்த விடமெல்லாம் பாழிடமாய்த் தோன்றிற்று. உலகை வாழ்க்கையை வெறுத்து விடுவாள்போல் தோன்றிற்று. மயங்கிய வண்ணமாய்த் தரைமீது சாய்ந்தாள்.

அகழுரை

ஊரடக்கம்

[கோல்ட் ஸ்மித் (Gold Smith) என்னும் ஆங்கிலப் புலவரின் கட்டுரையைத் தழுவி எழுதியது]

மணியும் இரண்டடித்தது; காவற்காரனும் உறக்கத்தில் நேரத்தையும் மறந்தொழிந்தான். அதிக துன்ப வாழ்க்கையினரும், இன்ப வாழ்க்கையினரும் இளைப்பாறிக்கொண் டிருக்கின்றனர். அத்தகைய அழகிய உறக்கத்தைத் தியானமும், குற்றமும், மனோ வியாதியும் அழிக்கின்றன. குடியனோ தன் குடியைக் கெடுக்குங் குடியைப் பாத்திரத்தில் மீண்டும் நிறப்புகின்றான்; கள்ளனோ அந்நள்ளிருளில் தன் தொழிலை நாடிப் பதுங்கிப் பதுங்கி நடந்து செல்கின்றான். தற்கொலையெனும் பேய் தன் கரத்தையே தன் மெய்யுயிர் முடிக்க எழுப்புகின்றது.

பண்டை நூற்களை யோதியும், தற்காலப் பெரியார்களின் மெய்யுரைகளை யோர்ந்தும் இவ்வரவைக் கழியாது, சில மணி நேரங்களுக்கு முன்னர், தாண்டவமாடி மறைந்த உலக வாழ்க்கையின் இறுமாப்பு இலங்கிய வீதிகளின் வழியே தனியே உலவச் செல்வதே நன்றாகும்.

எத்தகைய அந்தகாரம் எங்ஙனுஞ் சூழ்ந்து நிற்கின்றது? அணையுந் தருணத்தில் இமைக்கும் விளக்கும், மெல்லிய மஞ்சள் ஒளியை வீசுகின்றது. பெரிய கடிகாரத்தின் ஓசையும், அவ்வப்பொழுது செவிபடும் நாயின் குரையோசையு மல்லால், எங்கும் நிசப்தமே குடிகொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய நேரம் உலகின் இறுமாப்பின் நிலையாமையையே எடுத்தோதுகின்றது.

இதுபோழ்து சில மணி நேரம் இலங்குகின்ற அமைதியே சதா காலமும் உறைபும் நாளும் வந்திடும்; அது காலை, இந்நகரமும் இது சமயம் இலங்கும் அதனுடைய மக்கள்போலும் மறைந்தொழியும். ஈண்டு ஓர் ஊருக்குப் பதிலாக மானிடர்வதியா ஒரு வனமுந் தோன்றும்.

இதைப்போலும் எத்தனை ஊர்கள் பெருமையுடன் உலகிடை ஒரு காலத்தில் உலவியுள்ளன? ஈடெடுப்பற்ற வெற்றிகளையும் அவைகள் தாங்கவில்லையா? ஒப்பிலா இன்ப வாழ்வை அவைகள் எய்திடவில்லையா? என்றும் இதே நிலையில் நிலைத்திருப்போ மென்றும் அவைகள் மூடத்தனமாக நம்பவில்லையா? தற்காலம் அத்தகைய நல்விடங்களால் சில இருந்த இடத்தையும் அறி

வது கடினமாக இருக்கின்றதே! பண்டை விநோதங்களைக் கண்ணால் கண்டறியச் செல்லும் பாதசாரி அவைகளுள் கூலமாக இலங்கும் சில நகரங்களின் மேல் வருத்தத்துடன் நடந்து செல்கின்றான். அவைகளை அவன் கண்ணுறுந்தோறும் அறிவாளி யாகின்றான்: உலகிடையுள்ள பொருள்களின் நிலையாமையை உணர்கின்றான்.

"இதுகாலை புற்கள் நிறைந்தியங்கும் இடத்திலேயே அவர்களுடைய கோட்டை யிருந்தது; விடப் பூச்சிகளின் உறையுளாக இதுகாலை புலனாகும் இவ்விடத்திலேயே அவர்களுடைய பரிபாலனசபை இலங்கியது; அடையாளந் தெரியாது ஒரே கூலமாக விளங்கும் இப்பக்கத்திலேயே அவர்களுடைய ஆலயங்களுங் காட்சிச்சாலைகளும் இருந்தன. பேராசையும் வீண் செலவும் அவர்களைச் சிறுமைப்படுத்தின; அதன் பயனால் அன்னார் அழிந்தனர். முகஸ்துதி செய்பவர்களுக்கல்லால் உண்மையில் சமூகத்திற்கு உதவி யாற்ற வல்லவர்களுக்கு அரசாங்கப் பரிசு அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய செல்வமுஞ் செருக்கும் விரோதிகளைக் கொள்ளை யடிக்குமாறு தூண்டின. முதலில் அவர்கள் தோல்வி யடைந்தோடினும், இறுதியில் விடாமுயற்சியால் இந்நகரம் அழிக்கப்பட்டது" என்று அவன் கதறுகின்றான்.

சில மணி நேரங்களுக்கு முன்னர் திரள்திரளாக ஜனங்கள் நடமாடிய இப்பாதையில் இப்பொழுது எத்தனை பேர் நடமாடுகின்றனர்? இது காலை இங்குத் தோன்றுகின்றவர்கள் தங்களுடைய தினசரி வேடத்தை யணியவில்லை; தங்களுடைய வறுமையையுந் தாழ்மையையும் அவர்கள் மறைக்க முயலவில்லை.

வீதியோரங்களையே தங்களுடைய படுக்கை யிடமாகவும், செல்வந்தர்களின் மாளிகையின் வாயில் படிகளையே, சிறிது நேரம், தங்களுடைய கொடிய வறுமைப் பிணியும் வியாகுலங்களும் மறைய அமைதியுடன் இருக்கும் இடமாகவுங் கொள்ளும் இவர்கள் யார்? இவர்கள் அந்நியர்கள்! நாடோடிகள்!! திக்கற்றவர்கள்!!! இவர்களுடைய நிலைமை மாற்ற வியலா நிலைமை; கருணையும் தாங்க வியலாத் துயரங்களை இவர்கள் உடையவர்கள். இவர்களுடைய பரிதாப நிலை கருணையைவிட பயத்தையே பெரிதும் ஊட்டுகின்றது. இவர்களுட் சிலர் அரையிலணிய ஆடையுமின்றி அல்லலுறு கின்றனர்; மற்றவர்களோ கொடிய வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உலகம் இவர்களை உதறித் தள்ளிவிட்டது; சமூகமும் இவர்களுடைய துயரங்களை மதியாது, நிர்வாணத்திற்கும் வியாதிகளுக்கும் இவர்களை ஒதுக்கிவிட்டது.

இவ்வேழை மக்களின் துயரங்களை புணர்ந்து இவர்களுக்கு உதவி யாற்ற இயலாதயான் உலகில் ஏன் மனிதனைகப் பிறந்தேன்! நிற்க நிழலற்ற நண்பீர்! உலகம் உங்களுக்கு ஏசலையே உதவுகின்றது; உங்களுக்கு உதவியை ஆற்றவில்லை. பெரியோர்களின் சிறு கஷ்டங்களும், செல்வந்தர்களுடைய சிறு இடுக்கண்களும், அதிகமாகப் பேசப்பட்டும் உணர்த்தப்பட்டும் எங்களுடைய கருத்தையுங் கருணையையுங் கொள்ளை கொள்கின்றனவே! ஏழைமக்களுடைய கண்ணீர் பொருள் செயப்படவில்லையே! கொடுமை அவர்களை அழிக்கின்றதே! மற்றவர்களுக்கு உரிமையை வழங்கும் நியதியும் அவர்களுக்கு விரோதமாகத் தோன்றுகின்றதே.

இத்தகைய இளவுணர்டன் என் மனம் ஏன் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது? இன்றேல் என் மனதிற் கிசைந்தவாறு இப்பேதை மக்களுக்கு உதவி யாற்றப் போதிய செல்வமும் எனக்கு வாய்க்கப் பெறாதேதேன்? மற்றவர்களுடைய துயரங்களைக் கண்டும் அத்துயரங்களை யாற்ற முடியாத இளகிய நெஞ்சம், நம்முடைய உதவியை நாடுகின்றவர்களுடைய துயரத்தை விட அதிக துன்பத்தையே நமக்களிக்கின்றது.

"சா."

பிரம்மச்சரியமே புவிவாழ்வின் கால்கோள்

(பேரறிஞர் வாசுவானி அவர்கள் ' பிரமச்சரிய ' மாசிகையில் பொறித்த ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம்)

[திரு. கி. சுப்பிரமணியனார்]

பிரம்மச்சரியத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புளது. அதன் விளக்கம் ஈண்டுக் காண்க. இவை இரண்டின் கூட்டுறவினாலேயே, உடல் நலமும், மனோ நலமும் அமைவதாகும். தூய உடலினூடே மாபெரும் ஆன்ம சக்தி இடையறாது கசியும். ஒரு கோதுமைத் தானியம் உடலிற் புக்கதும் குருதியாக மாறிப் பின்னர், சீரிய சிந்தனையாகத் திகழ்வதை நோக்குவாயாக. அவ்வாறே புனிதயாக்கையும் ஒரு தெய்வீக சக்தியால் ஆன்மாவின் உறுப்பாய் மாறுகிறது.

உடலின் அகவனலை எழுப்புவது பிரமச்சரியமே. இதனை மேற்கொள்ளாத மனிதனால் யோக நெறியில் முன்னேற இயலாது. 'இவ்வகக் கனலை—இவ்வரிய ஆற்றலை-தன்னடக்கத்தினாலன்றி வெளிப்படுத்தல் முடியாததாகும். பிரமச்சரியமே மறவினைக்கு ஆணி யடிக்கும் சிறுவை. இப்பலியீட்டிலேயே ஆன்மாவின் விடுதலை அடங்கி யிருக்கிறது.

உணவு, பொருள், சுற்றுப்புறம், ஒளி, நிறம், ஒலி, உறையுள் ஆகிய இவை உடல் நலனைப் பெரிதும் பாதிப்பனவாம். இவற்றால், யாக்கையின் உறுப்புக்கள் யாவும் உரம் பெற்று நன்னிலையில் அமையக் காணலாம். இத்தகைய நல்லுடலையே கட்புலனுக்கு அரிதான ஆன்மா ஊர்தியாய்க் கொண்டுள்ளது.

நினது வீடு ஆடம்பர மற்றதாய், தூய்மை ஆனதாய், அழகுடன் பொலிவதாக.
நினதுஉணவு எளியதாயும் சாத்வீகமுடையதாயும் அமைவதாக.
நினது அவா சிறிதாயும் தன்னல மற்றதாயும் இருப்பதாக.
நினது நாட்டம் என்றும் தூய பிரார்த்தனையிலேயே பதிவதாக.

"தலைவ, எனது உடலிற் புகுந்திடுக. அதனைத் தங்கள் உரிமையாக்கிடுக. அஃது ஆன்மாவின் சீரிய கோயிலாகத் திகழ்வதாக."

பிரம்மச்சரிய நெறி, புதிய கல்விக்கும், வாழ்விற்கும் கால் கொள்வதாகும். புராதன இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாணவனும் பிரம்மச் சாரியாகவே திகழ்ந்தனன். அக்காலத்துக் கல்வித் தேர்ச்சி, தன்னறிவிலும், தன்னடக்கத்திலும், தன் மதிப்பிலுமே பொலிந்து விளங்கிற்று.

பண்டைக்காலத்து எளிய இயற்கை வாழ்வின் சிறப்பினை ஒவ்வொருவரும் படித்துணர்ந்து அதனைப் பின்பற்ற வேண்டுகிறேன். எளிய வாழ்க்கையிலேயே ஒரு சமூகத்தாரின் ஆற்றல் அமைந் துள்ளது; தூய்மையினால் அதன் நற்பண்பு விளங்கும்; தன்னடக்கத்தால் அதன் திறன் சிறந்தொளிர்வதாகும்.

நம் நாட்டிடைப் பரவியுள்ள கல்வியானது நீண்ட நாளாக நமக்கு உண்மை அறிவைப் போதிப்பதில்லை. கல்வி பயிலும் வாலிபருட் பலரும், பொருளீட்டும் முயற்சிகளில் வெற்றிபெற விழைகின்றார்களே ஒழிய, உண்மையில் வாழ்க்கை இன்பம் நுகர விரும்புகிறார்களில்லை. கல்வி அறிவிற சிறந்த பேராசிரியர் கேம்னுக் என்பார் குறித்தபடி ஒருவனது கல்வித் தேற்சியைப் பொருட்டுறை பற்றி அளவிடுவது தீமையையே விளைவிக்கும். நம் நாடு, எளிய வாழ்வை, தூய நெறியை, உயர்ந்த நோக்கம் படைத்த மக்களைப் பெரிதும் அவாவுகின்றது. இவர்களே ஒரு சமூகமாம் நிலையத்தை நிலைபெற நிறுவும் சிற்பிகளாவர். சன்மார்க்கம், ஆத்மீகம் என்னும் தளைகளைத் தகர்த்

தெறிந்து, யாண்டும் சுதந்திர தாகத்தால் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ள இந்நாளில் கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்கும், சமூக நிர்மாணத்திற்கும், பிரம்மச்சரியமே சிறந்ததோர் நற்றுறை என்பதை இது போது, தீவிரமாய்ப் பிரசாரம் செய்ய இயலாததாகும்.

ஆன்ம வளர்ச்சியிலும், பொது மக்களிடத்திலும், அளவு கடந்த பக்தி மீதுரப்பெற்ற, பிரமச்சாரிகளிடத்தில் எனக்குத் தலை சிறந்த நம்பிக்கை உண்டு. சுதந்திரம் பெறும் இந்தியாவில் இளஞாயிறுகளாம் பிரம்மச்சாரிகள் யாண்டும் ஒளிர்வார்களாக. இதுவே எனது வேணவாவாகும். அந்நாள் அடுத்து வருவதாக. தற்கால நாகரிகம் சிற்றின்பங்களால் பெரிதும் கேடடைந்துள்ளது. இப்போலி நாகரிகமானது யாண்டும் பரவி, இந்தியாவிலும் பிரவேசித்துள்ளது. இப்போக நெறி, உயிர் போக்கும் மறலியாகும். இத்தீநெறியையா நம் தாய்நாட்டு வாலிபர்கள் விழைதல்வேண்டும்? ஒரு காலும் விரும்பவொண்ணாது. எனின், அவர்கள் விழையும் நெறி யாது? அதுவே சங்கங்கட்கும், சமூகத்திற்கும், போதிய சக்தியை - ஆற்றலை - வலிமையை-ஆண்மையை அளிக்கவல்ல தூய நன்னெறியாகும்.

ஐக்கியம்

[நோன்பி]

“கடவுளுடன் ஒன்று படுதல்” (Oneness with God) என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி Rev. லார்சன் எழுதியதில், கடவுளுடன் ஒன்றுபடுதல் என்பது நம் தகப்பனுர் ஆகிய அவருடன் அவர் குழந்தைகளாகிய நாம் மனதில் ஒன்றும் ஒளியாமல் ஒழுகி அன்பினுல் கட்டுப்பட்டிருத்தல் என்று குறிக்கிறுர். ஆகவே, கிறிஸ்து மதப்படி ஜீவ பிரம ஐக்கியம் என்பது ஜீவன் கடவுளைத் துதித்து வணங்குவதுதான்.

புத்தர்கள் மனிதனுடைய முடிந்த நிலை நிர்வாணம் அடைவது என்பர்; அதாவது, மீண்டும் பிறப்பு வாராவண்ணம் நம் தூல சூக்கும உடம்புகள் அழிவுறுதலே என்பர்; அவர்கள் ஜீவான்மா என்றும், பரமான்மா என்றும் இருப்பதாக எண்ணுவதில்லை. இந்துக்களில் வைணவர்களோ விஷ்ணு லோகத்தில் விஷ்ணு முன்பாக இருக்கும் நித்திய சூரிகள் நிலைதான் முடிந்த நிலை என்பர்; சைவசமயிகளில் சிவ சமத்துவ வாதிகள், ஆன்மா சிவனுக்கு சமானமாக எண் குணங்களை அடைவதே முடிந்த நிலை என்பர்; மாயா வாதிகளோ பொய்யான உடலையும் உலகையும் நாம் மெய் என்று எண்ணும்படி மாயை நம்மை மயக்குவதாக அறிவதே முடிந்த நிலை என்பர்; “ஓரும் வேதாந்தத்து உச்சியில் பழுத்த சைவ சித்தாந்தத் தேன் அமுது அருந்தினர்” தான் சீவன் சிவனுடன் ஐக்கியமாகும், அதாவது இரண்டறக் கலக்கும் என்பர். அவர்கள் கொள்கையைக் கீழே ஆராய்வாம்.

“காகமானதுகோடி”—என்னும்பாட்டில்தாயுமானுர்“ஏகமாய்நின்னேடிருக்கு நாள் எந்த நாள்” என்று கதறுகிறுர். அவரே, “ஆணவத்தோடு அத்துவிதம் ஆனபடி மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினேடு அத்துவிதம் ஆகும்நாள் எந்நாளோ” என்றும் ஏருந்துகிறுர். திருப்புகழில், “அறுகு நுனி பனி அனைய....நீயும் நானுமாய் ஏகபோகமாய் இறுகும் வகை பரமசுகம், அதனை அருள்” என்று அருணகிரியார் விண்ணப்பிக்கிறுர். சிவஞான போதம் 10-வது சூத்திரம் “அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி

ஏகனுகி'' என்று கூறுகிறது. ஆகவே, ஜீவன் கடவுளுடன் ஏகனுவது ஐக்ய நிலை என்று அறிகிறோம். அதைத்தான் தட்சணு மூர்த்தியின் சின்முத்திரை குறிக்கிறது; கடவுளைக் காட்டும் பெரு விரலும் சீவனைக் காட்டும் சுட்டுவிரலும் சேர்ந்து ஓர் உருண்டை உருவமாக இருக்கும்போது இரண்டும் வேருக இருப்பதாகவும் சொல்ல முடியாமலும், இரண்டும் மீண்டும் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்ருய் விட்டது என்றும் சொல்லமுடியாமலும் இருப்பதால், இந்நிலை அத்துவிதநிலை (இரண்டு அற்ற நிலை) என்பர். அதனுல் தான், சுவாமி மலை திருப்புகழ் "நாவேறு பாமணத்த பாதார மே நினைத்து....நீ வேறெனுதிருக்க நான் வேறெனுதிருக்க நேராக வாழ்வதற்கு உன் அருள் கூர'' என்று கூறுகிறது. சிவ வாக்கியரும் "அவனும் நானும் மெய்கலந்து அனுபவிக்கும் அளவிலே, அவனுமில்லை நானுமில்லை''என்கிருர். இராமலிங்க சுவாமிகள், "ஓங்கார அணைமீதே நான் இருந்த தருணம்....ஆங்காரம் ஒழி என்ருர்....அப்போது அவர் நானே நான் அவரோ அறிந்திலன்........உறைந்த அனுபவம் தோழி நிறைந்த பரவெளியே'' என்று கூறுகிருர். ஆகவே, பரவெளியில் நம் மனம் கலப்பதுதான் ஐக்கியநிலை. அந்த பரவெளியைத்தான் நாம் கடவுள் என்கிறோம். ''பெருவெளியைத் தியானி'' என்று பாம்பன் சுவாமிகள் தகராலய ரகசியத்தில்(175-வதுபக்கம்)கூறியிருப்பதும் நோக்கத் தக்கது. "வெட்ட வெளிப் பெரும்பாழில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருள் நீ'' என்று சிவஞான வள்ளலார் கூறுகிருர். கிறிஸ்துவரோ அவர் சுவர்க்கத்தில் (Heaven) இருப்பார் என்பர். "வானத்தான் என்பார் என்க, மேல் தானத்தான் என்பார் என்க, என் இதயத்தான் என்பேன் யான்'' என்று காரைக்கால் அம்மையார் "அற்புதத்திருவந்தாதி"யில் கூறுகிருர். கடவுள் அண்டத்தில் இருப்பது பொய், பிண்டத்தில் உள்ள இதய தகராலயத்தில் பிரணவ ஆகாரமான ஒளி ரூபமாக இருப்பதாக யோகிகள் அறிந்திருக்கிருர்கள்; அதனுல்தான் திருவாசகத்தில் "உய்யஎன் உள்ளத்தில் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா'' என்றும், பாம்பன் சுவாமிகள் செய்த குமார சுவாமியத்தில் "ஓங்காரக் காமர் மெய்யா'' என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கடவுள்நம் முள்ளே 'நீவார தான்யத்தின் (காட்டு நெல்) நுனைபோல் நுண்ணிதும் பொன் போன்றதுமான ஒளி ஒன்றுண்டு; அவ்வொளி சிகை மத்தியில் பரமான்மா உளன்' (தகராலய ரகசியம் 105-வது பக்கம்); அணுவாய ஆன்மா இதயத்தே தங்கி யிருக்கிருன் (தகராலய ரகசியம் 103, 150-வது பக்கம்). கடவுள் தன் தூல தேகமாகிய அண்டத்திலும் அகண்ட ஞானகாசம் ஆக இருக்கிருர். (பரிபூரணனந்த போதம் 18-வது பக்கம்) ஆகவே கடவுளைச் சேர்வதற்கு வழி "இதய நடுவில் சோதி மயலிங்கத்தைத் தியானிப்பது என்று ஓர் ரிக் வேத உபநிஷத் கூறுகிறது (தகராலய ரகசியம் 215-ம் பக்கம்). இந்த லிங்கத்தைதான் சைவர்கள் தம் கோயில்களில் பிரதிட்டை செய்துள்ளார்கள். திருஅண்ணுமலை குறிப்பதும் இந்த லிங்க வடிவைத்தான். இப்படிக் கடவுள் சொரூபத் தன்மையை அறிபவர் அவருக்கு உருவம், அருஉருவம் இருப்பதாகச் சொல்லமாட்டார் (தகராலயரகசியம் 246-ம் பக்கம்). முத்தியில் ஜீவனைச் சேர்ந்திருந்த பாசம் ஆனந்த மயமாய் விடும் (பரிபூரணனந்தபோதம் 124-ம் பக்கம்). அப்போது ஜீவன் சிவனுடன் ஐக்கியமாவது என்னவென்ருல், அது தன் அகங்காரம் ஆகிய கண்டிப்பு நீங்கி அருளில் அழுந்தி ஒன்று இரண்டு என இயையா(த) சுத்தாத்துவித சித்தியில் நிற்றல் (பரிபூரணனந்தபோதம் 139). அப்போது காந்தத்தில் ஊசி ஒன்றியிருப்பது போல், ஜீவன் சிவனைச் சேர்ந்திருப்பன்; அதனுல்தான் "என் பெலாம்நெக்குருக....ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டு அணுகல் போலவே ஓர் உறவை உன்னி உன்னி'' என்று தாயுமானுர் கூறுகிருர். இது சீவன் முத்திநிலை. இதிலிருந்து முதிர்ந்து ஜீவன் பரமுத்தியை அடைந்து அருவ மனமும் நீங்

கும் நிலையில் ஏற்படும் ஐக்யம் நான்கு வகைப்படும்:—சிவபோக ஐக்யம் (பெற்ருன் சாம்பான் அடைந்தது), சிவலிங்கஐக்யம் (அப்பர் அடைந்தது), ஞான ஆகாச ஐக்யம் (வாதவூரர் அடைந்தது) (தகராலய ரகசியம் 249-வது பக்கம்). இவ்வித ஐக்யங்களில் ஒன்றை அடைவதே மனிதப்பிறவியின் மேலான பயன் என்பதை உணர்ந்து "சேரக் கருதிசிந்தனையைத்திருந்தவைத்து சிந்திமின்" (திருவாசகம்-யாத்திரைப்பத்து) என்ற அருமை வாக்குக்கிணங்கநடந்து, முதலில் உருவமனம் நீங்கிச் சீவன் முத்திநிலையை அடைந்து, பிறகு அருவ மனமும் நீங்கும் பரமுத்தித் தலைப்படும் நிலையையும் அடைய நாம் திருவருளை இடையருது உருகி நாடி அறிவாகி நிற்க முயன்று உய்வோமாக.

சுந்தர சுலோசனு

[திரு. டி. ஆர். சாரங்கபாணி, எம். ஏ.]

(தொடர்ச்சி)

"ஐயா! மன்னிக்கவேண்டும். நீர் மாத்திரம் திருடுந்தொழிலைக் கைக்கொண்டால், இவ்வாறு மாறு வேடம் பூண்டிடின், எந்தத் துப்பறிபவனுலும் உம்மைக் கண்டறிதல் ஒல்லாது. நீர் எனக்குக் கற்பித்த முறையிலேயே யானும் மாறு வேடம் பூண்டுள்ளேன். எனினும், உம்மைப்போல் வேடங்கொள்ள என்னுலியலவில்லை."

"முருக! நீ என்ன வேடம் பூண்டாலும் நான் உன்னைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறேன் என்று நீ சஞ்சலமடைகிருய். வேடம் பூண்டிருப்பினும் அதனைக் கண்டறியும் ஆற்றலை இறைவன் எனக்கு வழங்கியுள்ளான். ஆனல், நீ வேடமணியின் ஒருவரும் உன்னைக் கண்டறிதல் இயலாது."

"ஐய! இல்லத்தில் நீர் வேடம் பூண்டு வந்து நின்றதும் நானே அசந்து போய் விட்டேனே. வேடத்திற் கேற்றவாறு முகத்தையும் நடையையும் குரலோசையையும் நீர் மாற்றிக் கொள்கிறீர்."

"முருக! எத்தனைக் காதங்கள் வந்துள்ளோம்."

"அறுபது காதங்கள். இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்களில் மங்களபுரியை அணுகி விடுவோம்."

"சரி முருக! நான் சில விஷயங்களைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நீ வேகமாக வண்டியை யோட்டு. சரியாக ஆறு மணிக்கு நாம் மங்களபுரியிலிருக்க வேண்டும்."

"அப்படியே ஆகட்டும் ஐய!"

மீண்டும் நிர்சப்தமே எங்கணுஞ் சூழ்ந்தது. காரின் ஓடும் ஓசையல்லால் வேருேசைஅவ்விருளைக்கலக்கிற்றில்லை. இருள் ஒழியுஞ் சமயமும் நெருங்கி விட்டது. ஐயகுமாரன் காரில் பித்தேறியவனைப் போலும் விழித்துக் கொண்டு ஏதோ யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். சத்திய நாதன் மிகவும் வேகமாக வண்டியை ஓட்டினுன்.

இதழ் 4.

காரிருளில் கரிய உருவம்

சிற்றறிவைப் பேரறிவினிடத்து நின்றும் மறைத்து நின்றிடும் அறியாமையைப் போலும் காரிருள் உலகைச் சூழ்ந்து நின்றது. அதுகாலை "உரிமையுறையு"ளுள் நிர்சப்தமே குடிகொண்டிருந்தது. சுமார் மணி பன்னிரண்டிருக்கும். கீழ்க்கட்டிலுள்ள ஓர் அறையின் கதவு மெதுவாகத் திறக்கப்பட்டது. ஒரு கரிய உருவம் அக் கதவின் வாயிலாக மெதுவாக எட்டி இருபுறமும் நோக்கியது. சில விநாடிகளுங் கழிந்தன. உடனே அவ்வுருவம் அவ்வறையை விட்டு வெளிப்போந்து அவ்வறை

யின் கதவைச் சிறிதும் சந்தடி செய்யாது தாளிட்டுவிட்டுத் தன்னறைக்கு எதிர்ப்புறமாகப் பூட்டப்பட்டிருந்த ஓர் அறையை மெதுவாக அணுகியது. அணுகியதும் சிறிது நேரம் தயங்கி நின்றது. அரவம் ஒன்றுங் கேளாமையான், தன்னுடைய இடையிலிருந்து ஓர் ஆயுதத்தை யெடுத்துச் சிறிது நேரம் அவ்வறையின் கதவைத் திறக்கமுயன்றது. ஹாலில் மாட்டப்பட்டிருந்த கடியாரத்தின் ஓசை யல்லான் எங்கும் நிச்சப்தமே குடிகொண்டிருந்தது. மணியும் "டிங் - டாங் - டங் - டாங்" எனப் பன்னிரண் டரையைக் குறித்தது. மணியரவங் கேட்டவுடன் நமது கரிய உருவம் சிறிது திகைத்து வாளா நின்றது. சில நிமிடங்கள் கழிந்ததும்—"கிலிக்" என்ற சிறு சப்தங் கேட்டது. மீண்டும் அக்கரிய உருவஞ் சிறிது தயங்கியது. அடுத்த நிமிடம் அவ்வறையின் கதவு மெதுவாகத் திறக்கப்பட்டது. கரிய உருவமும் அவ்வறையுள் நுழைந்தது. நுழைந்தவுடன் அவ்வறையின் கதவு மீண்டும் உட்புறந்தாளிடப்பட்டது. உடனே கரிய உருவின் கரத்திலங்கிய ஒரு சிறு மின்சார விளக்கின் ஒளி அறையுள் பாய்ந்தது. அவ்வறையின் சாளரங்கள் மூடி உட்புறந்தாளிடப்பட்டிருந்தன. அச்சாளரங்களுக் கருகில் ஒரு மேஜையும் அவ்வறையில் நான்கு அழகிய நாற்காலிகளும் இருந்தன. மேஜைக்கெதிரில் இரண்டு அழகிய அலமாரிகள் விளங்கின. ஒரு சிறு மின்சார விசிறியும இரண்டு அழகிய மின்சார விளக்குகளும் மேற்றலத்தில் இலங்கின. இயற்கை விநோதங்களை எடுத்தோதும் அழகிய சித்திரங்கள் ஆங்காங்குப் பொலிந்தன. இவைகளை யெல்லாங் குறிப்பாலுணர்ந்த கரியவுருவம் முதன் முதலில் மேஜையை அணுகியது. அணுகியதும் மேஜையின் அறைகளை ஒவ்வொன்றாகத் திறக்க முயன்றது. ஆனால், அவைகள் எல்லாம் பூட்டப்பட்டிருப்பது கண்டு, மறுபடியும் தன் கரத்திருந்த ஆயுதத் தான் அவ்வறைகளைத் திறந்து மின்சார விளக்கினொளியால் ஆராய்ந்தது. அவ்வறைகளுள் எண்ணிறந்த புத்தகங்கள் அணியணியாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. நம்முடைய உருவம் சிறிதும் சலியாது ஒரு நாற்காலியை அருகில் போட்டமர்ந்து அவைகளை யெல்லாந் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தது; இறுதி அறையையும் அணுகியது. அவ்வறையிலிருந்த கடிதங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிந்ததும், அக்கரிய உருவம் சிறிது நேரம் ஆழ்ந்த சிந்தனையிலிருப்பது போலும் வாளா நின்றது. உடனே இறுதி அறையிலிருந்த கடிதங்களை யெல்லாம் எடுத்து மேஜையின்மீது வைத்துவிட்டு மீண்டும் அம்மேஜை அறையுள் நோக்கியது. அறையுள் ஒரு பெரிய கடிதம் இடப்பட்டு அக்கடிதத்தின்மீதே மேலோதிய கடிதங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அக்கடிதத்தைக் கண்டவுடன் நமது கரிய உருவம் அக்கடிதத்தையும் வெளியிலெடுத்தது. அப்பெரிய கடிதத்திற்கடியில் ஒரு சிறு உறையிருந்தது. அவ்வுறையை ஆவலுடன் நமது உருவம் வெளி யெடுத்துப் பிரித்து நோக்கியது. அதில் சில கடிதங்களிருந்தன. கரிய உருவத்தின் தலையும் ஆநந்தத்தால் ஆடியது. கைவிளக்கி னொளியால் ஒரு கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தது. அதில் பின் வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது:—

o ச் வீ 2 பு டி உ ம் ட் 2 த செ தி.
"10"

மற்றொரு கடிதத்தையும் பிரிக்க, அதில்,

ன் யா ட கி வி போ ல் ன் ன் யா ரு
வா வா றே தி ளு டு ச. "5"

எழுதப்பட்டிருப்பது கண்டு மீண்டுமொரு கடிதத்தைப் பிரிக்க, அதில்,

ன் து ரு றி ளி போ றே கி ங் வ ன் ரு
ன் ச. "6"

எனவும், எஞ்சிய கடிதத்தில்,

சு ே ம ா அ ங் க ரு த ன ை ம ர ா
தி லா ஙீ க் ச உ க த்
ட வு தி ணே ம் ல் கீ த ள ழ் வ ன் க்
ற னை க வே ச் ண் ண் ச ட டா ங் வி ம்
ண்கசமும்.

ரியு 6 மைள் 0 யுசா உ றைலே. "3" எனவும் வரையப் பட்டிருப்பது கண்டு அக் கடிதங்களை யெல்லாம் மடித்து உறையில் வைத்துத் தன்னுடைய சட்டைப் பையிலிட்டுக் கொண்டு, தான் திறந்த அறைகளை யெல்லாம் மீண்டும் பூட்டி விட்டு அறையை நீத்து வெளிப் போந்து அறையின் கதவையும் முன் போல் பூட்டித் தன்னறை அடைந்து உட்புறந் தாளிட்டு நமது கரிய உருவம், அறையின் சாளரங்களை யெல்லாம் மூடிவிட்டு அறையுள்ளிருந்த மின்சார விளக்கை விசை யழுத்தியேற்றியது. அவ்விளக் கொளியான் நமது கரிய உருவின் திருக்கோலம் இனிது விளங்கியது. உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை கருநிறமே இலங்கியது. முகமும் கருவுறையான் மூடப்பட்டே கிடந்தது. கண்களுக் கெதிரில் இரு பெருந் துவளங்கள் தோன்றின. விளக்கை யேற்றியதும் நமது கரிய உருவம் தன் உண்மை உருவைத் தன்னுடைய கரிய அங்கியைக் கழற்றி எறிந்து விளக்கியது. மதனகோபால் என்னும் பெயருடன், சந்திர சேகரப் பிரபுவின் பழைய நண்பராக "உரிமையுறையு"ளில்அன்று காலை வந்திறங்கிய ஜய குமாரனே அக் கரிய உருவமென அன்பர்கள் அறிவார்கள். மோகனசுந்தரம் திடீரென மறைந்ததும், வீரத்தின் சின்னங்களாக அளிக்கப்பட்ட வாளும் மாலையும் களவு போனதும், சந்திர சேகரப் பிரபுவின் வேண்டுகோளான் ஜயகுமாரன் மிதுன புரி போந்ததும் வாசகர்கள் மறந்திரார்கள். "மோகன சுந்தரனே திருடன்" எனச் சந்திர சேகரப் பிரபு எண்ண, உண்மையைக் கண்டறிய மாறு வேடம் பூண்டு அங்குப்போந்த ஜயகுமாரன் அன்றிரவே தன்னுடைய துப்பறித் தொழிலைத் தொடங்கி விட்டான். தன்னைக் குறிப்பறியாக் கரிய உருவமாக மாற்றிய கரிய அங்கியை வீசியெறிந்ததும் ஜயகுமாரன் அறையிலிருந்து தான் எடுத்து வந்த கடிதங்களை மறுபடியும் நோக்கினான். முதன் முதலில் அவனுக் கொன்றும் விளங்கவில்லை. அதுகாறும் கள்ளனைப்போலுங் கள்ளவேடம்பூண்டு இரவிலாராய்ந்து இறுதியில் கண்டெடுத்த கடிதங்கள் தமிழெழுத்துகளில் எழுதப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் இரகசியக் கடிதங்களேயா மென்னும் பேருண்மை அவனுக் கதுகாலை புலனாகியது. தன்னுடைய துப்பறிந்தொழின் முறையில் இத்தகைய இரசியக் கடிதங்களைக் கண்டு உள்ளுறையை யோர்ந்து வெற்றியுடன் போந்த ஜய குமாரன் இக்கடிதங்களைக் கரங்களில் தாங்கி ஆழ்ந்த யோசனையுடன் கடிதங்களை ஆராயலானான். சில நிமிடங்கள் கடந்ததும் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் இருகால்களுக் கிடையில் "10" "5" "6" "3" என்னும் எண்கள் பொலிவது கண்டான். ஒரு கால் அவ்வெண்கள் இரகசியக் கடிதத்தை வகுத்தறியும் வழியாக விருக்குமோ வென்றும் எண்ணினான். "10" என்பது பத்தாவது எழுத்தைக் குறிக்கும்போலும் என்றுன்னினான். முதல் கடிதத்தை முதலிலிருந்து பத்துப் பத்தெழுத்தாக எண்ணிவர, ஒரு கால் கடிதத்தின் இரகசியத்தையுணர ஒல்லுமோவெனநினைந்தான். முதல் கடிதத்தின் எழுத்துக்களைப் பத்துப்பத்தாக எண்ணிவந்தான். அப்படி எண்ணி வந்த எழுத்துக்களை யெல்லாம் ஒரு கடிதத்தி லெழுதிய போது "2220 தம்புசெட்டிவீதி" எனும் உண்மை விளங்க, ஜயகுமாரனின் முகம் மலர்ந்தது. அடுத்த கடிதத்தை நோக்கினான். "5"என்னும் எழுத்தைக் கண்டவுடன அக்கடிதத்தில் வரையப் பட்டிருந்த எழுத்துக்களை யெல்லாம் ஐந்தைந்தாக எண்ணி வரைய "வியாதியால் வருந்துகின்றேன், பொருளுடன் வா ச" என்ற உண்மை யறிந்ததும் ஆநந்தக் கடலிலாட, ஜயகுமாரன் அதே முறையில் ஒவ்வொரு கடிதத்தையும், அவ்வக் கடிதத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள எண்களின் உதவியால், இரண்டு இரகசியக் கடிதங்களை யோர்ந்து அவை முறையே "பொருளின்றி வருந்து கின்றேன்." எனவும், "அருமை மோகனசுந்தர! நீ உடனே கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் என்னைச் சந்திக்கவும்; தவற வேண்டாம். சண்முகம்,

60, உரிமையுறையுள் சாலை" எனவும் வரையப்பட்டிருப்பதைக்கண்டதும் ஜயகுமாரனுடைய முகம் மலர்ந்தது. உண்மையை உய்த்துணர ஏற்ற ஏதுக்கள் தனக்குக் கிடைத்தமையைக் கருதி மனமகிழ்ந்தான். இக்கடிதங்களை ஓர்ந்ததும் மோகனசுந்தரம் திடீரென மறைந்த தன் காரணத்தை யுணர்ந்தா னெனினும், அவன் உண்மையில் களவாடியிருப்பனோ வெனவும் சிறிதெண்ணினான். இனி அவனுடைய இருப்பிடத்தைக்கண்டறிதல்வேண்டுமெனவும்,கள்ளனைக் கண்டதற்குரிய முறைகளை உடனே கையாளவேண்டுமெனவும் உன்னினான். கடிதங்களில் " சண்முகம் " என்ற பெயரை யறிந்ததும், சண்முகசுந்தரம், காந்தாவின் முதற் கண்மணியாகிய சண்முகம், சுமார் ஓராண்டிற்கு முன்னர், தூர்த்தருடன் சேர்ந்து தூர்த்தனாக மாறிய சண்முகசுந்தரம், சந்திரசேகரப் பிரபுவின் பல் வேறு முயற்சிகளாலும் காணற்கியலாத சண்முகசுந்தரம், உயிருட னிருக்கின்றானென ஜயகுமாரன் உணர்ந்ததும் புன்முறுவல் கொண்டான். கடிதங்களின் போக்கையும் மோகனசுந்தரத்தின்செயலையுங் கருதி ஜயகுமாரன், மோகனசுந்தரமாயினும், இன்றேல் சண்முகசுந்தரமாயினும், விலை மதித்தற்கரிய வாளையும் வைர மாலையையுங் களவாடியிருத்தல் வேண்டுமெனக் கருதினான். மணியும் இரண்டடித்தது. உடனே ஜயகுமாரன் அக்கடிதங்களை யெல்லாம் மடித்துத் தன்னுடைய மேஜையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு, அறையுள் எரிந்து நின்ற விளக்கை அணைத்து விட்டு உறங்கச் சென்றான். எங்ஙனும் காரிருள் சூழ்ந்தது.

காதல் அறியுமோ கட்டு

[திரு. B. C. லிங்கம்]

அயவணம் திரியும் அகன்ற பூமி
அயல்மனை யில்லா அறல்மணக் காடே
பாலை வனமதில் பரப்புறு மணலில்
காலை நேரம் கதிர்படு முகத்தோன்
ஓர்சிறை ஒதுங்கி ஒடுங்கா மனமொடு
காதலற் பிரிந்த கன்னிகை யொப்பச்
சீதமில் மணலிற் சிற்சில பொறிப்போன்
" வாளென விதிர்க்கும் வளிவழங் காரிடைப்
பாழாய் எழுதுவோய்! பாங்கனே! நானென"
என்றனை நோக்கி " என்கா தலியென "
உன்கா தலியின் ஓர்பெயர் தானும்
சென்மமுள் ளளவும் செருக்கின் றயா
" அதைநீ அறிந்திலை " அம்மணி யாட்டியின்
உயர்வா யுள்ளி ஒருபெயர் தானும்
நயப்புடைத் தான நால்மூன் பிறவியும்
பொறித்தே னுயினும் பொறுக்கும் தகையதோ
விருப்பிலா விருப்புடன் விளம்பிய காதலின்
வரம்பில் முறையினை வியந்திற் சென்றனன்.

உடல் நுட்பம்

[சுத்தானந்த பாரதியார்]

I

இவ்வுடல் ஓர் உலகம்; இது ஐம் பூத மாளிகை; நடமாடுங் கோயில். இதன் உள்ளத்தில் சிற்சபையும், உச்சியில் கைலையும் உள்விழிக்குத் தெரியும். உள்ளத்தில் தகராகாயம், சிதம்பரம் உள்ளது; அதில் அம்பலவாணன் இன்ப நடம் புரிகின்றான். இதில் மூலாதார சக்தி கனலுகின்றாள். உச்சித் தாமரையில் சிவசக்தி யொளிர்கின்றது. இதன் நாடிகளை மாசகற்றினால் என்றும் இளமையும், பொலிவும், ஆயுளும், வலிமையும் வளர்கின்றன. சூடு, ஒளி, காந்தம், மின்சாரம் எல்லாம் இவ்வுடலிலுள்ளன. இவ்வுடற் கோயிலின் வியன் காட்சிகளும் நுட்பங்களும் எண்ணிறந்தன.

உ. ஐஞ்சுவர் மாளிகை

இக் கோயிலுக்கு ஐந்து மதிற்புறங்கள் உள்ளன. அதாவது நாம் உடலென்று கூறுவது ஊனுடல் மட்டுமன்று. உடலுக்குள்ளிட்டு ஐந்து உடல்கள் உள்ளன. (க) ஊனுடல் (உ) உயிருடல் (ங) நுண்ணுடல், மனோமய சரீரம் (ச) அறிவுடல் (ரு) இன்பவுடல். இவ்வைந்துஞ் சேர்ந்த வுடலையே கோயில் கொண்டு இறைவன் சக்தி, உயிருக்குயிராக எங்கும் உலவுகின்றாள். இறைவன் சக்தி (சிவசக்தி)யின் ஆடரங்கமே இவ்வுடல். உலகு அனைத்தும் சக்தி, அருள்; அருள் மயமாகவே இறைவன் எங்கும் பரவி அளவிலா விளையாட்டயருகின்றான். உணர்ந்தோ, உணராமலோ ஒவ்வோருயிரும் இறைவனுடலாக இணைந்துள்ளது. இவ் விணைப்பின்றி எதற்கும் இருப்பில்லை; அனைத்தும் சிவசக்தியால், சிவசக்தியில் இயங்கும் உண்மையைக் காணவே நீண்ட காலமாக அறிவுநூல் (Science) ஆராய்ச்சிக் கோல்பிடித்து எங்கெங்கோ தட்டுத் தடுமாறிச் சென்றுகொண் டிருக்கிறது. இதுகாறும் உடற் கோயிலின் புற மதிலையே அது எட்டிப் பார்த்துள்ளது. மனத்தை உள்முகப் படுத்தி, யோகவிழியாற் காணும் உத்தமர்க்கே உடல் மாளிகையின் ஐம் புறங்களும் அதன் நடுவே சிவசத்திக் காட்சியும் புலனாகும்.

ங. சரீர யோகம்

உடலறிவும்,உடலுறுதியும்ஒவ்வோர் ஆணும் பெண்ணும் எய்த வேண்டிய உரிமையும் கடமையு மாகும். உடலை ஏற்ற முறையில் போற்றுதல் ஒரு யோகமாகும். இந்தச் சரீரத்தின் நுட்பத்தையே இக் கட்டுரையில் ஆராய்வாம். மூலாதாரமே உயிர்மாளிகையின் அடிப்படை. உடலுறுதி உயிரின்பந் தரும்; உடல் நலிவு உயிருக் கின்னலாகும். "காயம்பொய், காற்றுப்பை," என்று எவரும் இதைப் பேணாது விட்டுவிடக் கூடாது. அப்படித் தற்போத மிழந்து, உடலை முற்றும் மறந்த நிலை எளிதில் எல்லாருக்கும் எய்தாது. ஆதலின் பெரும்பாலோர் உடலைப் பேணி உறுதியாக்கவே விரும்புவர்; இதைப்பற்றி விரிவு வேண்டுவதில்லை. ஆதலின் இவ்வூனுடல் எப்படிக் கட்டப்பட்டுள்ள தென்று முதலில் ஆராய்வாம்.

ச. ஊனுட லமைப்பு

ஊனுடல் பலகோடி கண்ணறைகளால் (Cells) அமைந்தது. ஒவ்வொரு கண்ணறையிலும் வெண் கரு போன்ற உயிர்த்துளி (Proto plasm) நிரம்பியுள்ளது. இவ்வுயிர்த்துளி 1/500" அங்குலத்தினும் நுண்ணியது. இது கரிக் காற்று (Carbon dioxide),நீர்க்காற்று (Hydrogen), உயிர்க் காற்று (Oxygen), உப்புக் காற்று (Nitrogen) முதலியவற்றால் ஆனது. ஐம் பூதங்கள் சேர்ந்து உடல் உருவாகிறது; ஐம்பூதப் பிரிவால் உடல் குலைகிறது. எதுவும் அழிவதில்லை. ஒன்றிய பூதங்கள் பிரிந்து அதது அததன் இனத்தொடு கலக்கிறது. அழிவது வடிவு; வடிவு, பொருளன்று.

எலும்பு, தசை, உணவுறுப்புகள் (Alimentary canal) குருதிக் குழாய்கள் (Blood vessels), காற்றுக் கருவிகள் (Respiratory organs), நரம்புக் கருவிகள் (Nerves) புலன்கள் (Senses) இவை உடலின் கூறுபாடாகும். இவையமைந்த ஒரு நீராவி யந்திரம்போன்றதுஉடல். இந்தயந்திரம் வேலைசெய்ய, நல்ல காற்று, நீர், உணவு, உட்புறத் தூய்மை வேண்டும். இந்த அற்புத யந்திரத்தின் கூறுகளைப் பகுத்துப் பகுத்து ஆராய்வாம்.

ரு. எலும்புகள்

நம்முடலுக்கு வடிவைத் தருவது எலும்புகள். எலும்புகளில் சுண்ணம் (Calcium), ஒளிக்கட்டி (பாஸ்வரம், Phosphorous) ஆகிய மண்வகைப் பொருளும், ஒரு பசைப் பொருளும் (Geletine) உள்ளன. எலும்பில் 2/3 சுண்ணம். ஒரு மஞ்சளை எலும்பில் தடவினால் செந்நிறங் காட்டும். இது சுண்ணம் இருப்பதற்கு அறிகுறி. தலை, முண்டம், கைகால் என உடல் முப்பிரிவானது; இம் முப்பிரிவுகளிலும் 208 எலும்புகள் உள்ளன; பற்களைச் சேர்த்து 240. எலும்புகள் தசை நார்களால் (Ligaments) பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. முதுகெலும்புத் தொடர்பே அனைத்திற்கும் ஆதாரம். பூச்சி, புழு, நத்தை முதலியவற்றிற்கு முதுகெலும்பில்லை. எலும்பின் வகை தொகை, விவரங்களை யறிக:—

எலும்பு வகை தொகை

உறுப்பு	வகை	தொகை
1 தலை ...	மண்டை (Cranium) ...	8
	முகம் (Facial) ...	14
	பல் ...	32
2. முண்டம் ...	முதுகெலும்பு (Vertebral Column) ...	33
	மார்பெலும்பு (Sternum) ...	1
	விலாக்கூடு (Ribs) ...	24
	தோள்பட்டை (Scapula) ...	2
	இடுப்பு (Pelvis) ...	2
	இருப்பிடத்தெலும்பு ...	2
3. கை ...	முண்டா எலும்பு (Humerus) ...	1
	முழங்கையெலும்பு (Radius, Ulna) ...	2
	மணிக்கட்டு ...	8
	புறங்கை ...	5
	விரல் எலும்பு ...	14
மற்றொரு கை...		30
4. கால்	தொடை யெலும்பு (Femer) ...	1
	முழங்கால் ...	2
	சிப்பி (Patella) ...	1
	கால் மணிக்கட்டு ...	8
	குதிக்கால் (Tarsals) ...	5
	விரல்கள் ...	14
5. மற்றொரு கால்...		31
	ஆகமொத்தம் ...	240

கூ. தசை (Muscle)

அசைவெல்லாம் தசை வலிவால். தசை, எலும்பின்மேல் மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. உறுப்பின் உழைப்பிற்கேற்றபடியே தசையின் தடிப்பும் இயல்பில் அமைந்துள்ளது. (உதாரணம் கைகால்கள்). நமது உடலில் 555 தசைகள் உள்ளன. உடலில் 41% தசை. தசையில் 1/4 குருதி; 3/4 நீர்ப் பண்டம். கைகால் தசைபோன்றன நமக்கு உட்பட்டவை (Voluntary muscles). நெஞ்சு, ஈரல் இறைப்பைத் தசைகள் தாமாகவே வேலை செய்வன; இவை நமக்கு உட்படாத் தசைகள் (Involuntary muscles). தலையில் 82, கழுத்தில் 71, முண்டத்தில் 174, கைகளில் 112, கால்களில் 116 தசைகள் உள்ளன. தசை வலிவு உடற்பயிற்சியால் பெருகும்; தசை வலுக்கக் குருதி விரைந்து பாயும்; சூடுபிறக்கும். கருமான், உழவன்முதலிய உடலுழைப்பாளிகள் தசைகள் பிடிப் பிடியாக உறுதியுற் றிருப்பதைக் காணுங்கள். தளுக்கு மினுக்குடன் மேனி வாடாமல் திரியும் நாகரிக உடல்கள் தொந்தியும் தொப்பையுமாகத் தொங்கித் தொளதொளவென் றிருப்பதைப் பாருங்கள். ஒழுக்கம், உழைப்பு, போதிய உணவு நல்ல உறக்கம், நல்ல சிந்தனை, தூய வாழ்வு இவையே உடலுறுதியும், தசை வலிவும் பயக்கும். கசரத்து, ஓட்டம், விறகு வெட்டல், ஏற்ற மிறைத்தல், நீச்சடித்தல், குஸ்தி, தோட்டவேலை, பந்து விளையாட்டு, ஹடாஸனங்கள் முதலியவை .தசைவலிவு தருவன.

எ. தோல்

நமது தசையைக் கொழுப்பும், கொழுப்பைத் தொய்யலாகத் தோலும் மூடிக்கொண் டிருக்கின்றன. தோல் மூன் றடுக்குக ளுள்ளது. (1) அடித் தோல் (Dermis) இதுவே உண்மைத் தோல். (2) நிறத்தோல் (Basement membrane) இதுவே தோலுக்கு நிறஞ் சேர்ப்பது. (3) உரிதோல் (Epidermis). உடல் நலமுள்ளவன் தோல் வழுவழுப்பும், ஈரப் பசையுங் கொண்டு, பருசிரங் கற்றதாயிருக்கும். அடித்தோல் மயிரிழை, நரம்பு, நாடி நாளங்கள் நிறைந்த நுண்ணிய வலை போன்றது. சிறிது காயம்பட்டாலும் இதினின்று குருதி கசியும். இதில் வேர்வை யுருண்டைகளும் (Sweat glands), நிண வுருண்டைகளும் (fat glands) உள்ளன. இந்த நிண வுருண்டையினின்று ஒரு கொழுப்புப் பண்டம் தோலை வறண்டுபோகாது பசப்புறச் செய்கிறது. நிணவுருண்டையில் கொழுப்பு மிகுந்தால் மேலே பருக்கள் வெடிக்கும். அவற்றைப் பிதுக்கினால் கொழுப்பாணி வெளிவரும். தலை, காது, கன்னம் மூக்கு இவ்விடங்களில் நிண வுருண்டைகள் மிகுதி. தோலில் பல குழல்க ளுள்ளன. நாம் தடவிக்கொள்ளும்எண்ணெய் அதன்மூலமாகவே குருதியிற் கலக்கிறது. அடித் தோலினுள்ள சிறுசிறு பைகளினின்று மயிர் உண்டாகிறது. நிறத்தோல் மிக மெதுவானது; அதன்மேல் பல நிறமான ஒரு பொருள் படிந்துள்ளது. இது அமெரிக்கருக்கு சிவப்பாகவும், ஐரோப்பியருக்கு வெண்மையாகவும், சீனருக்கு மஞ்சளாகவும், ஆப்பரிக்கருக்குக் கருமையாகவும் இருப்பதால் அவர்கள் தோல் வருணமும் அதற்கேற்றபடியுள்ளது. சோற்றுக் கற்றாழைமேல் உரிக்கத் தக்க மெல்லிய காயிதத்தகடு போன்றது மேல்தோல். சிரங்குகள் ஆறிய பிறகு உரிவது மேல்தோல். இதில் நாடி நாளம், உணர்வு முதலியன இல்லை. இது அடித்தோலுக்குக் காவல். நரம்புகளாற் பின்னலா யிருப்பதால் தோல் குளிர் வெப்ப முணர்கிறது. குருதியினின்று வேர்வை முதலிய கழிவுகளை வெளியேற்றி, சிறிய மயிர்க்காலின் வழியே உயிர்க் காற்றை வாங்கி இரத்தத்திற் கலக்கச் செய்வதே தோலின் வேலை. ஆதலின் தோலைத் தூய்மையாகவும், காற்றோட்டமாகவும் வைத்துக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. வேர்வை செந்நீர்க்கழிவு. வேர்வை யுருண்டை $\frac{1}{4}$" நீளமுள்ளது. ஓர் அங்குலத்திற்கு

500 முதல் 1500வரை வேர்வைத் துளைகள் உள்ளன. உடல் முழுதும் 2500000 வேர்வை யுருண்டைகளுள் ளன. அதன் வேர்வைக் குழாய்களை நீட்டினல் சுமார் 10 மைல்களை எட்டும். வேர்வை கசியச் சூடு தணியும். இல்லை யேல் மூத்திர கோளங்களுக்கு அதிக வேலை தரும். வெளிவந்த வேர்வை தூசி படர்ந்து உடலில் அழுக்குப் படி கிறது. இதை நன்ருகத் தேய்த்து நீராடி நாள்தோறும் தோலை மாசகற்ற வேண்டும். இல்லையேல் வேர்வைக் கண் கள் அடைபட்டு, சூடேறி, சொறி சிரங்குகள் வெடிக்கும். களிமண், பீர்க் கைப்பிற்றி, கடலைமா, நெய்க் கொட் டாங்காய், மஞ்சள், சண்பகப்பூ சேர்ந்த தூள், தேங்காய்ப் பால், வில்வப்பழம், அரைத்த ஆவாரை இலை முதலியவை மிகவும் நல்ல (சோப்பினும் பன்மடங்கு உயர்ந்த) அழுக்கு நீக்கிகளாகும். தேங்கா யெண்ணெய், காஸ்டிக் ஸோடா (Caustic Soda), சோடா உப்பு, சுண்ணும்புத் தண்ணீர் இவற்றைக் காய்ச்சிப் பாகு பதத்தில் மணங்கள் கூட்டி அச்சுகளில் வார்க்கப்பட்டதே சோப்பு. மிக உயர்ந்த சோப்புகள் கடலைப்பிண்ணுக்கு கலந்தவை. இரண்டு வேளை தேய்த்துக் குளித்தால், தோல் அழகுறும். பரு, சிரங்கு, இரத்தக் கட்டி, தேமல் எல்லாம் தோலை அழுக் குறுத்துவதால் வரும்பிணிகள்.

இ டி யே று

காங்கரஸ்

காங்கரஸைக் கல்கத்தாவில் கூட்டு தற்குப்பண்டி தமாளவியர் உள்ளிட் டார் செய்த முயற்சி பாழ்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அரசாங்கத் தின் ஐயம் இன்னும் நீங்கவில்லைபோ லும்! சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் செல் வாக்கு இன்னும் நாட்டில் உண்டு என்று அரசாங்கங் கருதுவது தவறு. சட்ட மறுப்பை வெறுப்போர் தொகை நாளுக்குநாள் பெருகி வருதலை அர சாங்கம் உணர்ந்து நடத்தல் முறைமை. கல்கத்தாவில் காங்கரஸ் நடைபெற அர சாங்கம் இணங்குமாயின், அதன் கண் சட்ட மறுப்பு நிறுத்தத் தீர்மானம் நிறைவேறு மென்பதில் சிறிதும் ஐய மில்லை. லார்ட் விட்டன் கூறியவாறு சட்ட மறுப்பில் மக்களிடை ஒருவித சோர்வு ஏற்பட்டிருத்தல் உண்மை. அவ்வுண்மையை வெளியிடச் சிலர் அஞ் சுகிருர். காந்தியடிகள் இப்பொழுது விடுதலை அடைந்தாலும், சட்ட மறுப் பில் தலைப்படார் என்பதற்குப் பல அறிகுறிகள் தோன்றியுள்ளன. அவை களை அரசாங்கத்தார் கவனித்தே வரு வர் என்று நம்புகிரும். உள்ள நிலையை அரசாங்கத்தார் நன்கு உணர்ந்து கல் கத்தா காங்கரஸ் நடைபெற இடந் தரு வது நலம். காங்கரஸ் ஒத்துழையா மையை விடுத்து ஒத்துழைப்பில் தலைப் படுமென்பது உறுதி.

தலைவர்கள் கடமை

காங்கரஸ் தலைவர்களில் சிலர் சிறைக் கோட்டத்திலிருக்கிருர்; சிலர் வெளியி லிருக்கிருர். வெளியிலுள்ள தலைவர்கள் நெஞ்சம் ஒத்துழைப்பு வழியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் கருத்தை அந்தரங்க சம்பாஷணையில் வெளியிட்டே வருகிருர்கள். அந்தரங்க மாக வெளியிடும் கருத்துக்களைப் பகி ரங்கமாக வெளியிடுவதால் என்ன முழுகிப் போய்விடும்? தற்போது நாடு சட்ட மறுப்புக்குச் சித்தமாயில்லை என் பது வெள்ளிடைமலை. நாட்டின் வழி நிற்கவேண்டுவது தலைவர்கள் கடமை. தலைவர்கள் தங்கள் ஒத்துழைப்பு நாட் டத்தைப் பகிரங்கமாக வெளியிட்டால் அரசாங்கம் காங்கரஸ் நடைபெற இடந் தருமென்று நம்புகிரும்.

வெள்ளைக் காகிதம்

வெள்ளைக் காகிதம் வெளி வந்து விட்டது. அதைப்பற்றி அறிஞர்கள்

கருத்துக்களை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். கவர்னர் ஜனரலுக்கும் கவர்னர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் ஜன நாயக முறைக்குத் துணை செய்வன அல்ல என்றும், பாதுகாப்புகள் ஏராளமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் எங்கணும் பேசப்படுகின்றன. வெள்ளைக் காகிதம் வெளி வந்த பின்னைப் பேசுவதால் என்ன பயன்? அக்காகிதம் வெளி வருதற்கு முன்னரே ஒற்றுமைக் குறிகளைத் தேசத்தார் காட்டியிருத்தல்வேண்டும். வகுப்புப் போர்களும், தலைவர் போர்களும், பொறுப்பற்ற செயல்களும், பிறவும் நடமாடும் தேசம் இந்தியா என்பதைப் பிரிட்டிஷ் இராஜதந்திரிகள் நன்கு உணர்ந்து நடக்கிறார்கள். தேசத்தில் வகுப்பு வாதம் உள்ளவரை ஜன நாயகம் தாண்டவம் புரிதல் அரிது. பல திறக் குறைகளுடன் வெள்ளைக் காகிதம் வெளிவந்துள்ள இந்த நேரத்திலாதல் வகுப்புவாதம் ஒடுங்குகிறதா என்பது கவனிக்கத்தக்கது. வகுப்புவாதம் உள்ளவரை பொறுப்பாட்சி பெறுதல் அருமை என்பதை உணர்ந்து தேசத்தார் இனி யாதல் நடப்பாராக.

"சுந்தர காந்தம்"

இப்பெயர்வாய்ந்த நூலொன்றுநமது பார்வைக்கு வந்தது. இஃதொரு பெண்மணியால் எழுதப்பெற்றதைக்குறித்து மகிழ்வெய்துகிறோம். பெண்மணிகளால் எழுதப் பெறும் நூல்கள் பல நாட்டிடைப் பெருகுதல் வேண்டும். 'சுந்தர காந்த'த்தின் கதைப் போக்கு நன்றாயிருக்கிறது. சம்பாஷணைகள் நன் முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. மக்கள் இயல்புகள் சில விடங்களில் இயற்கையாகவே உருப்பெற்றிருக்கின்றன. காதல், வெற்றியுடன் முடிந்திருப்பது போற்றற்குரியது. நூல் எளிய நடையில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. தாய் மொழிப் பற்று மேலீட்டான் இந்நூலை எழுதி உபகரித்த **ஸ்ரீமதி - ஞா. ப. சதானந்தம் அம்மாள்** அவர்கட்கு நமது நன்றி உரியதாக. விலை : ரூபா. 1-8-0. விலாசம் : ஞா. ப. சதானந்தம் அம்மாள், காட்டிலாக்கா ரேஞ்சாபீசர் பங்களா, கிருஷ்ணகிரி, சேலம் ஜில்லா.

ஜெர்மெனி நிலை

ஜெர்மெனியில் தோன்றிய கலைகளும், தொழில் முறைகளும், வேறு அதிசயங்களும் உலகத்துக்குப் பயன் பட்டு வந்தன. அத்தகைய ஜெர்மெனி ஐரோப்பாப் போருக்குப் பின்னைத் தன் னிலையி னின்றும் குலைய லாயிற்று. ஐரோப்பாப் போருக்கு முன்னே ஜெர்மெனி முடியரசைப் பெற்றிருந்தது. அப்போருக்குப் பின்னே அது குடியரசை ஏற்றது. இப்பொழுது ஜெர்மெனி உள்நாட்டுக் குழப்பங்கட்கு இரையாகி வருதல் கண்கூடு. ஹெர் ஹெட்லர் என்பவர் பிரதம மந்திரியாக அமர்ந்து சர்வாதிகாரஞ் செலுத்தி வருகிறார். பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காரர்கள் ஜெர்மெனியில் வேட்டையாடப்படுகிறார்கள் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். பொது உடைமைக் கூட்டத்தாரிடைச் சில நலங்க ளிருப்பினும் பல தீங்குக ளுண்டு. அவர்கள் கடவு ளுண்மையை மறுக்கிறார்கள்; மூர்க்கத்தில் உறைந்து நிற்கிறார்கள்; கருத்து வேற்றுமை யுடையவர்களைச் சுட்டுக் கொல்கிறார்கள். இக்கொடுஞ் செயல்களைப் பொது உடைமைக் கூட்டத்தார் முற்றுந் தொலைத்தாலன்றி அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைதல் அரிது. பொதுவுடைமைக்காரர்கள் ஜெர்மெனி பார்லிமெண்டைக் கொளுத்தியதன் பயனை இப்பொழுது அனுபவித்து வருகிறார்கள். மூர்க்கத்தில் உறுதியுடைய கூட்டத்தாரை அடக்க ஹெர் ஹெட்லரும் அவரைச் சேர்ந்தாரும் மூர்க்கத்தையே கையாள்கிறார். அது தவறு. "கொலைகொலையையே பெருக்கும்; அன்பு அன்பையே பெருக்கும்" என்பதை உணர்ந்து ஹெர்ஹெட்லர் அன்பு வழியில் நடந்து ஜெர்மெனியின் பண்டைப் பெருமையைக் காப்பாராக.

"நவசக்தி" ஆசிரியர்

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

தமிழ் மணம் வேண்டுமா, விடுதலை வேண்டுமா,
பெண்ணுரிமை வேண்டுமா,
தீண்டாமை யொழிதல் வேண்டுமா,
சமரசம் வேண்டுமா, சன்மார்க்கம் வேண்டுமா,
இயற்கை யின்பம் வேண்டுமா,
வீரச்சுவை ததும்பப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டுமா?

வேண்டுமானால்

"நவசக்தி" ஆசிரியர் திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்களை வாங்கிப் படித்துப்பாருங்கள். அந்நூல்கள் வருமாறு:—

	ரூ.	அ.
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	2	0
தமிழ்த் தென்றல்	2	0
முருகன் அல்லது அழகு	1	0
இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவுள்ளம்	0	12
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	2	8
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	0	8
சைவத்தின் சமரசம்	0	8
சைவத்திறவு	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானரும்	0	4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்	0	4
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	0	8
நாயன்மார்	0	3
சைவ சமய சாரம்	0	1
இமயமலை அல்லது தியானம்	0	6
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	0	4
உரிமைவேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்....	0	4
முருகன் அருள் வேட்டல்	0	4

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் வாங்குவோர்க்குத் தபாற்செலவின்றி மணியார்டர் கமிஷன் கழித்து வி.பி-யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,

12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்துப் பிரசுரங்கள்

	ரூ.	அ.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் திவ்ய சரிதம் (விரிவானது) ...	5	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சரிதம் (சுருக்கம்) ...	0	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வசனாமிருதம் ...	1	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 1003 உபதேச மொழி ...	1	6
குருதேவர் வாக்கியம்	0	5
நமது தாய்நாடு	0	8
பக்தியோகம்	0	10
கர்மயோகம்	0	12
சிகாகோ பிரசங்கம்	0	5
விவேகானந்தரின் கடிதங்கள் ...	0	8
எனது போர் முறை	0	2
பவாஹாரி பாபா	0	3
ஜகஜ்வபர விளக்க வினாவிடை ...	0	13
பக்தி மார்க்கம்	0	2
முத்திநெறி	0	5
எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணல்	0	2

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,

மயிலாப்பூர், சென்னை.

கன்றுங் கனியுதவும்

பண்டிதர் - எல். உலகநாத பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

விலை அணா. 10.

முருகவேள் புத்தகசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

நவசக்தி

பெரிய புராணம்

மூலமும்

அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக்

வசனமும்

சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவருகின்றன

ஏழை மக்கட்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் !

சேக்கிழார் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராண மென்னும் பெரிய புராணத்தைப் பற்றித் தமிழ்மக்கட்கு விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. பெரிப்புராண மெங்கும் பத்திச்சுவை நனி சொட்டிக் கொண்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலே. தன்னை ஓதுவோரையும் கேட்போரையும் அன்புக்கடலில் திளைப்பிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தது பெரியபுராணம். கடவுள் அன்பு, ஆன்மநேயம், திருத்தொண்டு, சீர்திருத்தம், சொல் நயம், பொருள்நயம், தமிழின்பம் முதலியவற்றிற்குப் பெரியபுராணம் ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. சிறந்த தமிழ்க் காவியங்களுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

அன்பர்கள் எளிதில் வாங்கிப் பயன்பெறும் பொருட்டுப் பெரிய புராண மூலமும், "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஓலைப் பிரதிகளைக்கொண்டு மூலம் ஒப்பு நோக்கப்படுகிறது. பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. 25 ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளிவந்த பதிப்புக்கும் இப்பதிப்புக்கும் பலதிற வேற்றுமைகளுண்டு. குறிப்புரை, பதவுரை போலத் துணைசெய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன.

சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். பின் விலை புத்தகம் ஒன்று 7 ரூபாய்க்கு மேலாகும்.

அன்பர்கள் உடனே சந்தாதாரர்களாகச் சேர்வார்களாக.

சந்தா விவரம்

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை		ரூபா 5.
,, ,, ,,	வெளியூர்—தபாற் செலவுடன்	,, 6.

மாதச் சஞ்சிகை ஒன்றன் விலை அணு 4—சென்னைக்குமட்டும்.

6 சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு சஞ்சிகை அதிகமாக அனுப்பப்படும்.

காரியஸ்தர் :—முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

வித்வான்
த. சண்முகக் கவிராயரின் **மகாபாரதம் தமிழ் வசன**

திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு. இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்
பட்டு கலிகோ பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூபா 3. (2) சபா, ஆரணிய, விராட பர்வம் அடங்கியது
ரூபா 5. மற்றவை அச்சில்.

பாலவிநோதினி ஆபீஸ்,
323, திருவொற்றியூர் ஹைரோட், வண்ணாரப்பேட்டை, மதராஸ்.

வரப்பிரசாதம்

தேக அசதி, மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புகளின் தளர்ச்சி, நபும்ஸத்வம் முதலிய வியாதிகளைப் போக்குவதில் எங்கள்,

ஆதங்கநிக்ரஹ மாத்திரைகள்

வரப்பிரசாதம் போன்றவை. மேலும் தேகத்தை வஜ்ர சரீரமாகச் செய்யும். 32 மாத்ரைகளடங்கிய டப்பி 1 க்கு ரூபா 1. 5 டப்பிகள் ரூபா 4.

இனம்! கேட்லாக் இனம்!!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

வெள்ளி பஸ்பம்

வெள்ளை, வெட்டை, மூலங்கள், எலும்புருக்கி, நீரிழிவு, ஷி சம்பந்தகுன்மம் பெரும்பாடு எல்லாந் தீரும். தளர்ந்த தாது வலுக்கும். மற்ற நோய்களுக்கும் மருந்துண்டு. வியாதியின் விபரம் எழுதினால் தக்க பரிகாரம் மருந்துடன் தெரிவிக்கப்பெறும். 5 நாளில் நிச்சயம் குணம் தெரியும். 40 நாள் மருந்தின் விலை ரூபா 2-8-0.

விலாசம் :—

சே. விசுவநாத செட்டியார்,
வைத்யம், லாலுகுடி, திருச்சி ஜில்லா.

கெர்ப்ப எண்ணெய்

பெண்களுக்குண்டான பொறுக்கமுடியாத வயிற்று வலியையும், சூதக சம்பந்தமான கெடுதல்களையும் நீக்கி சந்தான விருத்தியைக் கொடுக்கும். ஒருமுறை பரீட்சியுங்கள். அநுபவத்தில் கைகண்டது.

புட்டி ஒன்றுக்கு ரூபா 2.

ஏராளமான நற்சாட்சிகள் பெற்றது

C. மலையப்பசாமி,
நித்தியானந்த வைத்தியசாலை,
பழநி S. I.

இதோ! தாது புஷ்டி

மதனமஞ்சரி

இம் மாத்திரைகள் 35 வருஷங்களாய் உலகமெங்கும் புகழ் பெற்றவை. இது பலவீனம், மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புத் தளர்ச்சி முதலிய வியாதிகளைப் போக்கி நல்ல ரத்த விருத்தியும் தாதுபுஷ்டியும் கொடுத்து இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பத்தையும் ஊக்கத்தையும் தரும். 40 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி விலை ரூபா 1.

இனம்! வைத்திய வித்தியா இனம்!!

விபரம் வேண்டுவோர் இனமாய் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மதன மஞ்சரி பார்மசி
1/94, சைனுபஜார், மதராஸ்.

ஏஜண்டு :—

M. S. மலீம், K. B. அண்டு கோ.
No. 14, டத்தோகிராமாட் ரோட்,
பினங்கு.

T. D. மதுர நாயகர் அண்டு கோ.,
No. 211, செட்டித்தெரு, கொழும்பு.

ஆனந்த மேடிகல் ஹால்.
No. 165, செட்டித்தெரு, கொழும்பு.

ஆனந்தாதி ஆனந்த அட்சயாந்த

73-வருட பஞ்சாங்கம்

விலை ரூபா 7.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

அரிய தமிழ் நூல்கள்

	ரூ.	அ.
கந்தபுராணச் சுருக்கம் (மூலமும் பொழிப்புரையும் விருத்தியும்)....	3	0
முருகவேள் பனுவல் திரட்டு	1	0
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் திருமுறை (அரும் பத வுரையும் சரித்திரக் குறிப்பும்)	0	12
முருகன் திருவருட்பா	0	8
தேவி தோத்திர மஞ்சரி	0	4
குசேலோபாக்கியாநம் (மூலமும் அரும்பத உரையும்)	1	6
விநாயகர் பனுவல் திரட்டு	0	4
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறைத் திரட்டும், அரும்பத உரையும்		
கிளேஸ்	0	5
ஷி ரப்	0	3
சிவபுண்ணியத் தெளிவு	0	3
காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள் (திரு. வி. க.) அரும்பதக் குறிப்புரையுடன்	0	6

சாதன சதுட்டயம்

முத்திமார்க்கத்திற்குரிய அருமையான போதனைகள்

மஹாபாரதத்தில் கூறியிருக்கும் பீஷ்மாசாரியாருடைய பெரிய தகப்பனர் **தேவாபி** எனும் சீவன் முத்தர், இப்போது இமயமலையில் **மாஸ்டர் குதூமி** என்ற பெயருடன் வீற்றிருக்கின்றனர். இம்மகரிஷி **ஸ்ரீமான் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி** அவர்களுக் குச் சிறு வயதில் கனிமொழிகளாகக் கொடுத்த உபதேச போதனைகளுக்கு **ஸ்ரீமான் லீடர்** அவர்களும் **டாக்டர் அன்னிபெசன்ட்** அம்மையாரும் செய்த வியாக்கி யான உரைகள், ஆங்கிலத்தினின்று சாதாரண தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு "சாதன சதுட்டயம்" என்ற பெயருடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் இல்லற வாழ்க்கையிலிருந்து கொண்டே நான்கு சாதனங்களைக் கையாள வேண்டிய முறையைக் காட்டுவதோடு தன்னைத் தான் அறியக்கூடிய விசார சாகரமாயு மிருக்கின்றது.

கிரௌன் பக்கம் 520 ; 29 அத்தியாயம் ; உயர்ந்த காகிதம். விலை ரூபா 3.

திவ்ய ஞான தீபம்

இது, பாழ்வெளி - விகாசமுறை - தேகங்கள் - புனர் ஜன்மநியதி - கர்மநியதி - மரணத்திற்குப்பின் - மார்க்கம் - தியானம் - ஞானசாதனம் - சீவன் முத்தர்கள் - குரு நாதனைக் காணும் வழி - சிஷ்யத்வப்படிகள் - ஞானபூமிகள் - முத்தர் நிலைகள் - மாட்சி முதலிய பொருள்கள்பற்றி எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்ட நூல். 330 - பக்கங் கள் கொண்டது. நல்ல பெதர்வெயிட் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூபா 3.

திருவாசகம் மூலமும் உரையும்

விலை ரூபா 3.

திரு அருட்பா 6-வது தனிப்பாசுரப் பகுதி

விலை அணா 4.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஜெகப் பிரசித்திபெற்ற

காமினியா சோப்புகள்

காமினியா ஒயிட்ரோஸ் சோப்

உண்மையாக இந்த உயர்ந்த சோப், அதனுடைய ரோஜா புஷ்பங்களின் வசீகரமான வாசனையால் உங்களை ஆச்சரியப்படும்படி செய்யும். 3 கட்டிகள் உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா சந்தண சோப்

சந்தணக் கட்டையைப்போன்ற வாசனையையும், பலரும் விரும்பும் படியான வாசனையையும் கொடுக்கிறது. இது முரடான சருமத்திற்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. 3 கட்டியுள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா லவண்டர் சோப்

இந்த சோப்புகள் உயர்ந்த சாமான்களால் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுவன; மனோரம்மியமான வாசனை வீசுவன; தேகத்திற்கு அழகையும் கண்ணுக்கு மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பன. அழகை விரும்புவோர்க்கு இது ஒரு வரப்பிரஸாதம் போன்றது. 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

டில்பகார் சோப்

சருமத்திற்கு வேண்டிய ரஸாயன முறைப்படி உள்ள வஸ்துக்கள் நிரம்பிய ஒரு மனோஹரமான சோப். இதன் அதியற்புத குணத்தை விஸ்தரிக்க முடியாது. இதனுடைய ஏராளமான புஷ்ப வாசனையால் ஸ்நான அறையை நந்தவனம்போல் செய்கிறது. இன்று மாத்திரம் இந்த உயர்ந்த டில்பகார் சோப்பைப் பரீக்ஷியுங்கள். 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

வி. பி. தபால் செலவு பிரத்தியேகம்

மதராஸ் டிஸ்டிருபியூட்டர்கள் :—

ஜே. எஸ். சேட் & கோ,

நெ. 68, பைக்ராப்ட்ஸ் வீதி, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

தயாரிப்பவர்கள் :—

The Anglo-Indian Drug & Chemical Co., Bombay, 2.

Edited & Published by T. V. Kalyanasundaran; Printed by T. V. Volaganathan at the Sadhu Press, 12, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, Madras.